கல்கி
KALKI
14.5.1961
30
காசு

ஜான்ஸன்ஸ்

பேபி பவுடர்

—உலகம் பூராவும்

தாய்மார்களால் நம்பப்பட்டது

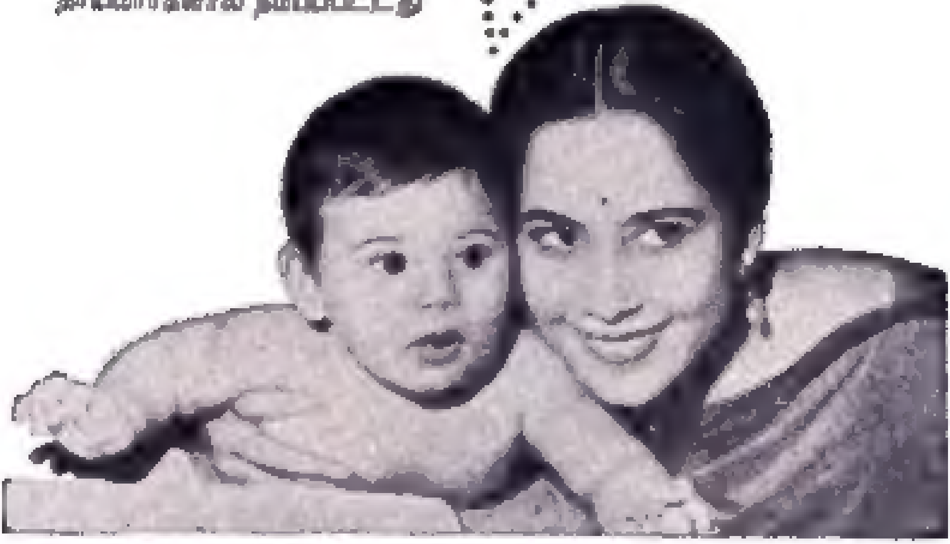

குழந்தைக்கு நாள் முழுவதும் இதமளிக்க
மிகச் சிறந்த மிருதுவான பேபி பவுடர்

[illegible]

[illegible]

குழந்தைகளின் பரிபூர்ண பராமரிப்பிற்கு

ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள்!

கல்கி பொருளடக்கம்

பிலவ, வைகாசி 1 ✿ மே 14, 1961

வேதம் படிக்கிறார்?	(தலையங்கம்)	...	3
சொக்கலிங்கமும் துறைமுகமும்	...	...	5
சேதி தெரியுமா?	சாமா	...	9
சோவத் தந்த வரவேற்பு	நமது விசேஷ நிருபர்	...	11
இருவர் தலைமொழி	ராஜாஜி - சோறு	...	15
இனியது நாடுவது	மகரம்	...	17
குருதேவரின் குரல்	பேராசிரியர் அ. சீநிவாசராகவன்	...	21
புனர்ஜென்மம் (இரைக்கதை அல்ல!)	இ. ராஜேந்திரன்	...	24
அக்கரைச் சீமையில் ஆறு மாதங்கள்	சோமு	...	28
புனர்ஜென்மம் — கண்ணாடி	காந்தன்	... 36,	39
காவேரியாள் கோவில் வாசல்	தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான்	...	40
அம்பிகை ஆராதனை	இ. ஜானகிராமன்	...	43
நரி வேட்டை	ஜெயந்தி - விஜய	...	54
மணிபல்லவம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	56
உமாவதனம்	'தாமரைக்கண்ணன்'	...	67
பெரியோர் நாடக விழா	எஸ். வி. எஸ்.	...	74
தருணமே வெற்றி நடப்பு (அட்டைப்படம்)	திருமதி வாசுதேவன்	...	76
தொடர்கதை	எஸ். ரங்கநாயகி	...	82

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

புகையிலையின் வரலாறு...6

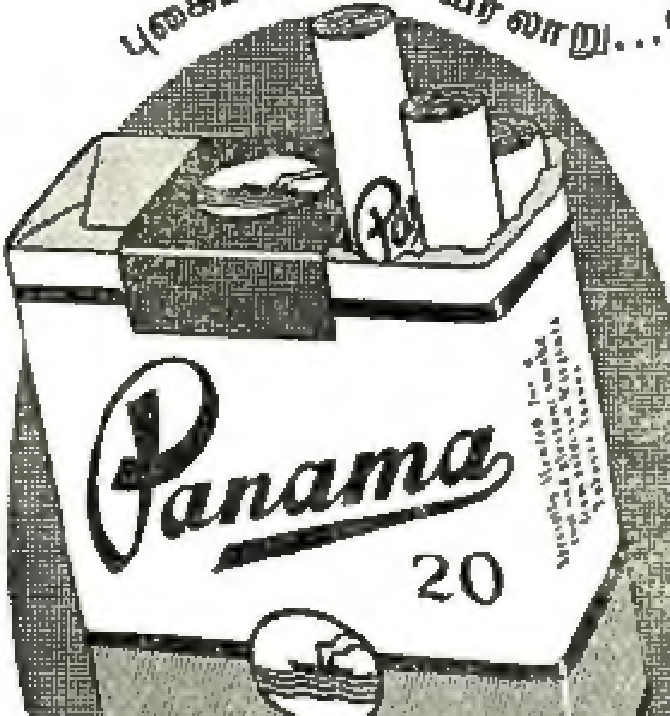

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

மலர் 20

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் — பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா —பாரதியார்

இதழ் 41

வேஷம் பலிக்குமா?

சாதி உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் இயங்கும் கட்சிகளைத் தடை செய்ய மீண்டும் யோசித்து வருவதாக திரு லால்பகதூர் சாஸ்திரி டில்லி மக்கட் சபையில் அறிவித்தார்.

சாதி உணர்ச்சி குறுகிய மனப்பான்மையையும், துவேஷத்தையும் மற்றும் சாதி மக்களுக்கு அதிருப்தியும் விளைவித்தால் அதனைத் தடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் இன்று காங்கிரஸ் என்ன செய்கிறது என்றால் இந்தச் சாதி உணர்ச்சியையும், துவேஷ உணர்ச்சியையும் தூண்டி விடும் கட்சிகள் தலைக்குச் சாதகமாக இருக்கிற வரை தட்டிக் கொடுக்கிறது. அதன் நிலைமை மந்திரி பேச்சில் மாத்திரம் குறைவில்லை.

இதை உதாரண மூலமாக விளக்கினால்தான் நன்கு புரியும். பஞ்சாபில் உள்ள அகாலிக் கட்சி, முழுக்க முழுக்கச் சீக்கியர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், மத, மொழி உணர்ச்சிகளைப் பாதுகாக்கவும் ஏற்பட்ட கட்சி. சென்ற தேர்தலின் போது காங்கிரஸ் பஞ்சாபில் மிகப் பலவீனமாக இருந்தது. பஞ்சாப் காங்கிரஸார் அகாலிகளின் நட்பைக் கோரிப் பெற்றனர். அவர்களுக்கு இல்லாத சொல்லாத வாக்குறுதிகளையும் அளித்தனர். பஞ்சாபில் அகாலிகளின் பெரும் தயவுபெற்றுத்தான் சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. ஆட்சிக்கு வந்த காங்கிரஸார், அகாலிகளை ஏமாற்றி விட்டனர். இப்போது அகாலிகள் காங்கிரஸை விட்டுப் பிரிந்து நிற்கின்றனர். காங்கிரஸை எப்படியும் வருகிற தேர்தலில் தோல்வியடையச் செய்ய வேண்டும் என்று தீவிரமாக இருக்கின்றனர்.

பஞ்சாபில் காங்கிரஸ் ஆட்சி மிகவும் ஊழல் மலிந்ததாக இருப்பதால் மக்கள் மிகுந்த அதிருப்தி அடைந்திருக்கின்றனர். எதிர்க் கட்சிகள் அந்த பலம் பொருந்தி விளங்குகின்றன. இதனையெல்லாம் பார்த்து, அடுத்து வரும் தேர்தலில், தோற்று விடுவோமோ என்ற அச்சம் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனைச் சமாளிக்க என்ன வழி என்று யோசித்து, சாதியுணர்ச்சி வளர்க்கும் கட்சிகளைத் தடை செய்யச் சட்டம் செய்து விட்டால், பஞ்சாபில் ஒரு பெரும் எதிரியை வீழ்த்தி விடலாம் என்று காங்கிரஸ் மேலிடத்தார் சிந்தித்து வருகிறார்கள். இதனைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லாமல், ஜபல்பூரில் நடந்த அநியாயக் கலவரத்தையும் பெரிதுபடுத்திப் பேசி வருகிறார்கள்.

உண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதி வெறியையும், பிற சாதிகள்மீது துவேஷத்தையும் ஊட்டும் கட்சிகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்தரங்கசுத்தியோடு இருந்திருந்தால் சென்ற தேர்தலுக்கு முன்பே பல காரியங்கள் செய்திருக்கும். முதலில் திரு ஈ. வெ. ரா. இன்று வேறு ஓர் இடத்தில் இருப்பார்! இப்போதுகூட, காங்கிரஸ் சர்க்கார், சாதி வெறியூட்டும் கட்சிகளைத் தடை செய்வதாகச் சட்டம் செய்தாலும், அதில் தமிழ் நாட்டுப் 'பெரியார்' மட்டும் தப்பித்து ஸ்வேச்சையாகத் துவேஷப் பிரசாரம் செய்ய விதிவிலக்கு அளிப்பார்கள். திரு ஈ. வெ. ரா. துவேஷப் பிரசாரம் செய்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவாகத்தானே செய்கிறார்? அவரோ, அவர் கட்சியினரோ நேரிடையாகத் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை என்பதுபோல் ஏதாகிலும் சமாதானம் சொல்லி விடுவார்கள். மொத்தத்தில் காங்கிரஸ், எப்படிப்பட்டாகிலும் அடுத்த தேர்தலில் பதவிக்கு வந்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக முயன்று வருகிறது. அதற்காக, 'சாதிக் கட்சிகளை ஒழிக்கும் திட்டம்' என்ற மான் தோலைப் போர்த்திக்கொண்ட புலியாக உலாவப் பார்க்கிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் இந்த வேஷத்தைக் கலைத்து உண்மை உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

பெருமை யாருக்கு?

தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தனது கட்சிப் பிரசாரப் பொறுப்பு முழுவதையும் திரு ஈ. வெ. ரா. அவர்களிடம் குத்தகைக்குப் பேசி விட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் இந்தக் கதிக்கு வந்து விட்டது!

இந்தப் பிரசாரகர் ராஜாஜி ஆட்சியின் போது பல பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்பட்டன என்றும், திரு காமராஜ் ஆட்சியில் பல பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன என்றும் கணக்குச் சொல்லி வருகிறார். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை நாம் அறியோம்! நிற்க.

பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதும் மூடுவதும் ஒரு நாட்டின் கல ஆட்சியில் மிக சாமான்ய விஷயம்; அன்றாட நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த விஷயம்.

பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்து, நிர்வாகக் கணக்கு முதலியவைகள் சரியாக இல்லையென்றால் மூடுவதற்கு மந்திரி வரை கூடப் போகத் தேவையில்லை. கல்வித் துறை அதிகாரியே உத்தரவு பிறப்பித்து விடலாம்.

அதே போல்தான் திறப்பு விஷயமும். ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறக்க வேண்டும் என்றால் இவ்வளவு பரப்புள்ள நிலம் வேண்டும், கட்டடம் வேண்டும், பிள்ளைகள் விளையாட இவ்வளவு சதுர அடி கொண்ட மைதானம் வேண்டும், இவ்வளவு ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சட்ட திட்டங்கள் உள்ளன. இந்தச் சட்டதிட்டங்களைத் தங்கள் ஊரில் பள்ளிக்கூடம் திறக்க விரும்பும் மக்கள் நிறைவு செய்தால் பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதில் கஷ்டமில்லை. சர்க்காரிலும், மான்யம் அளிக்க நிதியிருந்தால், கல்வித் துறை அதிகாரியே, மேற்கூறிய சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்த வழியுண்டு என்பதைக் கண்டாரானால் உத்தரவு பிறப்பித்து விடுகிறார். இதுதான் நடைமுறை. இதைக்கொண்டு முதன் மந்திரியாக இருப்பவருக்குப் பெருமையும் புகழும் சூட்டுவானேன்?

அப்படி மந்திரிக்குத்தான் இழுக்கோ பெருமையோ சூட்ட வேண்டும் என்றால் கல்வி மந்திரியாக இருப்பவருக்குத்தான் சூட்ட வேண்டுமே ஒழிய முதல் மந்திரிக்குச் சேராது.

ராஜாஜி காலத்தில் கல்வி மந்திரியாக இருந்த திரு சி. சுப்பிரமண்யம்தான் திரு காமராஜ் காலத்திலும் இன்று கல்வி மந்திரியாக இருக்கிறார்.

கல்வித்துறை சம்பந்தமாக திரு ஈ.வெ.ரா. கூறும் இழுக்கும், பெருமையும் ராஜாஜியையோ, திரு காமராஜ் அவர்களையோ சாராது. திரு சி. சுப்பிரமண்யம் அவர்களையே சாரும்.

இன்னொரு விஷயம். தற்போது மாகாண நிர்வாகத்துக்கு வரம்பற்ற தொகைகள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பல காரணங்கள் சொல்லி 'கிராண்ட்கள்' பெறுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆனபடியால் சிக்கனத்திலும் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் இல்லை.

முன்பு இப்படியிருக்கவில்லை. மாகாணத்தில் செலவு மாகாணத்தின் வருமானத்துக்குள் அடங்க வேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது திக்கிக்குக் காலடி எடுத்துச் செலவிடு நிர்வாகமாக இருக்கிறது. அதில் மான நஷ்டம் இருந்தாலும் சிக்கனச் செலவுகளுக்குப் பணம் குறைவில்லை.

பாதுகாப்பு விஷயம்

சீனா ஆக்கிரமிப்பாளர்களைச் சமாளிக்க நமது நேரு - கிருஷ்ணமேனன் சர்க்கார் ருஷ்யாவிலிருந்து தருவித்துள்ள விமானங்கள் டில்லி விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கியபோது, சில அமெரிக்க நிருபர்கள் புகைப் படம் எடுத்தார்களாம். எல்லைப் பாதுகாப்பை உத்தேசித்து, இப்புகைப் படங்கள் பறித்து அழிக்கப்பட்டனவாம். போதாதற்கு, இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்துக்கு விரோதமாக முனைந்துள்ள இந்த அமெரிக்க நிருபர்களை என்ன செய்வதாம் என்பது பற்றி நமது பாதுகாப்பு மந்திரி யோசித்து வருவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க, கம்யூனிஸ்ட் ருஷ்யா நமக்கு உற்ற துணையாம்; சோவியத் விமானிகள் ஒற்றர்களல்லவாம்! இந்திய சர்க்கார் கடைப்பிடித்து வரும் பாதுகாப்புத் திட்டம் வைத்தியக்காரத்தனமாகவும், அசட்டுத்தனமாகவும் இருக்கிறதே என்று பரிதாபப்படும் அமெரிக்க நிருபர்கள் ஒற்றர்களாம்! இதற்குமேல் வைத்தியக்காரத்

தனியாக ஒரு சர்க்காரால் நடத்து கொள்ள முடியுமா?

இமய மலைச்சாரலில் தமது எல்லைப் பாதுகாப்பு முகாம்களை விட்டு விட்டு, சீனத் துருப்புக்கள் பின்வாங்கி விட்டன வாம்! இதற்குக் காரணம், தாங்கள் கடைப்பிடித்து வரும் பாதுகாப்புத் திட்டமே என்று தில்லி மந்திரிகள் நினைக் கலாம். எதிர்வை நோக்கி ஒரு குண்டு கூட வெடிக்காததற்குத் தங்களுடைய சாந்த சமாதான ராஜ நீதியே காரணம் என்றும் நினைக்கலாம். அந்தப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமை யான பனி மழை காரணமாகச் சீனத் துருப்புக்கள் வாபஸாகின்றன என்று செய்திகள் வருகின்றன.

சோஷலிஸமும் ஜனநாயகமும்

இப்போதெல்லாம் நமது பிரதமர் சோஷலிஸத்தைப் பற்றி வெகு தீவிர மாக வற்புறுத்திப் பேசி வருகிறார். காங் கிரஸின் லட்சியம் சோஷலிஸம்தான்; அது பிடிக்காதவர்கள் வெளியேறி விட லாம் என்று கூடப் பேசி வருகிறார். கியூ பாவில் மே 1-ம் தேதி நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி இந்த சோஷலிஸம் எதில் கொண்டு போய் விடும் என்பதை இந்திய மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறது.

கியூபாவின் தலைவர் பிடல் காஸ்ட்ரோ அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, தமது ஆட்சி முறை சோஷலிஸ முறை தான் என்றும் இனி தேர்தல்களே நடை பெறாது என்றும் அறிவித்து விட்டார். பொதுக் கூட்டங்களில் மக்களிடம் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடைய நேர்முகமான ஆதரவின் மீதே, ஆட்சி நடைபெறும் என்று அறி வித்திருக்கிறார். இன்னும் அங்கு கூடி யிருந்தவர்களையே பார்த்து, "உங்க ளுக்குத் தேர்தல் வேண்டுமா?" என்று இரைந்து கேட்டாராம். கூட்டத்தின ரும் "வேண்டாம்" என்று பதிலுக்கு இரைந்தார்களாம்!

சோஷலிஸம் முற்றினால் என்ன விளை யும் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக் காட்டு. ஒருவிதத்தில் பிடல் காஸ்ட் ரோவை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவராவது இனி தேர்தல் கிடையாது என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் நம் நாட்டில் தேர்தல் கேலிக் கூத்தாகத்தான் நடைபெறுகிறது. பர் மிட்டுகளும் லைசென்சுகளும் வழங்கும் உரிமை சர்க்காரிடமிருந்தால் அந்த நாட்டில் நேர்மையான தேர்தல் எப்படி நடக்கும்? நாட்டில் செல்வந்தர்கள், தொழிலதிபர்கள் அனைவரையும் சர்க்கா ரின் லைசென்ஸ்-பர்மிட் என்னும் கருக்கில் மாட்டிவிட்டு, தேர்தல் காரியங்களுக் காக நிதி சேகரித்து, சர்க்கார் உத்தி யோகஸ்தர்களை வைத்துக் கொண்டு தேர்தல் பிரசாரமும் செய்தால் உண்மை யான தேர்தலுக்கு வழி ஏது?

சுதந்திர நிதி

(26-4-61 இருந்து 6-5-61 வரை)

எஸ். சேதுராமன்	1	00
எஸ். நீலகண்டன்	1	00
ஏ. எஸ். ராஜன்	1	00
வி. டி. துயங்கார்	1	00
கே. ஏ. வெங்கடேச செட்டியார்	5	00
பத்மா அருணாசலம்	2	00
ராஜரத்தினம்மாள்	3	00
நி. மு. வீரப்பன்	3	00
காந்தி ஆசிரமத் தொழிலாளர்கள், திருச்செங்கோடு	101	00
திருச்செங்கோடு பொதுமக்களின் நன்கொடை	1001	00
பழூர் அன்பர்கள்	101	00
பத்மா கிருஷ்ணஸ்வாமி	10	00
நாமக்கல் எம். எஸ். ராஜகோபால அய்யர் அவர்களின் பேத்தி	101	00
செல்லப்பம்பட்டி அன்பர்கள்	21	00
நாமகிரிப்பேட்டை அன்பர்	5	00
எடப்பாடி அன்பர்	1	00
ஆத்தூர் அன்பர்	5	00
கோவை அன்பர்	1	00
கே. ஆர். நாராயணன்	2	00
10-1-61 முதல் 25-4-61 முடிய	3738	90
ரூ.	5098	90

சுதந்திரக் கட்சிக்காகப் பண உதவி செய்கிறவர்கள் ஸ்ரீ ராஜாஜி C/O கல்கி காரியாலயம், சென்னை-10 என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பலாம்.

அமைச்சர்களின் விநோதக் கருத்துக்கள்

காங்கிரஸ் கட்சியில் உயர் அந்தஸ்தும் உள்ளோரும், அமைச்சர் பதவியிலிருப்போருமான மூவர் சமீபத்தில் பேசிய பேச்சுகளிலிருந்து மூன்று 'ரத்தின'ங்கள் பொறுக்கி இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:

"இம்மாநிலமான 'புது டில்லி' தேர்தலில் ஜனதாக் அபேட்சகரை ஆதரித்து வோட்டு அளித்த) சர்க்கார் ஊழியர்கள்தான் முன்பு நீங்கள் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள். அவர்கள்தான் இப்போது வந்து வேலையில்லாதவர்கள் தங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள்." (மத்திய நகரத்தில் பிரதமர் பேசியது.)

"பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சித் தேர்தல்களாக இருந்தாலும், எதுவுமே ஏகமனதாகப் போட்டியின்றி நடைபெறுவதுதான் கட்சிக்கும் நல்லது, நாட்டிற்கும் நல்லது." (கௌஹாத்தியில் திரு மொரார்ஜீ தேசாய் அஸ்ஸாம் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பேசியது.)

"வருமான வரி இலாகா சோஷலிச லட்சியத்தை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு செயல்பட வேண்டும். இதை நீங்கள் கருத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏழைகளை ஏமாற்றிப் பணக்காரர்களாக ஆகிக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றி நீங்கள் (வருமான வரி அதிகாரிகளும் இன்ஸ்பெக்டர்களும்) மிகவும் உஷாராக இருக்க வேண்டும்." (கான்பூரில் திரு பி. கோபால ரெட்டி 1-5-81ல் பேசியது.)

இந்த மூன்று கருத்துக்களும் வெவ்வேறு விதங்களில் முக்கியமானவை. வயது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வோட்டுரிமை வழங்கப்பட்டு வரும் நமது ஜனநாயக முறையில், எந்தக் கட்சி அபேட்சகருக்கு வேண்டுமானாலும் வோட்டு அளிக்க எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் உரிமை உண்டு. சர்க்கார் ஊழியர்களாக வேலை செய்வதால் இந்த உரிமை பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஜீவனத்துக்காகச் செய்யும் ஒருவருடைய தொழில் அவருடைய அரசியல் கொள்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகருக்கும் பெருவாரியாக வோட்டுக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காகப் பிரதமர் என்ற முறையில் அரசாங்க ஊழியர்களைக் கண்டிப்பது அதிகாரச் செல்வாக்கைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதாகும். சர்க்கார் சேவகர்களின் அரசியல் கொள்கைகளைக் கூடத் தங்கள் மனோபாவத்திற்கு ஒத்ததாக அமைத்துக் கொள்ளுவது கம்யூனிஸ நாடுகளில்தான் பொதுவாகக் காணப்படும் முறை. இதைப் பாரதப் பிரதமர் மேற்கொண்டு, சர்க்கார் ஊழியர்களை அவதூறாகப் பேசுவது பெரும் தவறாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. சர்க்கார் ஊழியர்கள்தான் முன்பு நீங்கள் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணமாக இருந்தனர் என்பதை எந்தச் சரித்திரமும் ஆதரிக்கவில்லை. குற்றச்சாட்டு விசேஷமாக இருந்தாலும், அது காங்கிரஸ் மீது தான் பாயும் சம்பவமாகும். தாங்கள் கொண்டிருந்த முன்னிலையிலிருந்து கட்சியைத் தட்டி எழுப்பிச் சீர்குலைக்கச் செய்தது சர்க்கார் ஊழியர்களா? காங்கிரஸ் கட்சியா? அப்பாவி மக்களாலே சர்க்கார் ஊழியர்கள் இருப்பதைச் சமாளிக்க முடியாத நிலைமையை விரும்புவதற்கோ பிரசினையோ? எல்லாம் பேசுவது முறையல்ல.

கட்சித் தேர்தல்களெல்லாம் ஏகமனதாகவே நடைபெற வேண்டும் என்பது கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் காணப்படும் சம்பிரதாயம். அங்கே போட்டி என்பதே கிடையாது. மாற்று அபிப்பிராயம் இருந்தால்கூட போட்டிக்கு இடமில்லாமல் கட்சிகளுக்கு எதிராகச் செயல்படுவோர் ஒழிக்கப்படுவதுண்டு. இப்போதும் காங்கிரஸ் கட்சியில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கியத்துவமே லட்சியமாகத் திரு மொரார்ஜீ வற்புறுத்துகிறார். ஆனால் உட்கட்சிப் பூசல்களையெல்லாம் ஏகமனதாக மறைத்தால் அவை மறைந்து விடுமா? ஒன்று, இரண்டாக இருந்தால், தனது செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, மறைக்கப் பார்க்கலாம். பிரதமர் அப்படித்தானே பல பூசல்களை மூடி மறைத்து விடுகிறார்! ஆனால் உண்மை ஜனநாயகத்தில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடம் இருந்தே தீரும். கட்சிப் பதவிகளுக்கும் போட்டி இருக்க வேண்டும். இல்லாத அந்த முறை சர்வாதிகாரத்தையே வளர்க்கும்.

திரு கோபால ரெட்டி, ஒன்றை மறந்துவிட்டார் என்றே சொல்ல வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்களை, கட்சியின் சேவகர்களாகவே மாற்றிவிடப் பார்க்கிறார் திரு கோபால ரெட்டி. சோஷலிச சமுதாய லட்சியத்தை நிறைவேற்றி வைக்கச் சட்டம் செய்வது மந்திரிகளின் பொறுப்பு. நிறைவேற்றிய சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது ஊழியர்களின் கடமை. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளின் கடமை உணர்ச்சிதான் முக்கியமானதே தவிர, லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதும் பணி அல்ல. அவ்விதம் அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதும் தவறு. சர்க்கார் ஊழியர்களின் நடத்தைக்கு நாணயமும் கூட. அதிலும் வருமானவரி இலாகா அதிகாரிகள் சாதாரணமாகவே மக்களின் வெறுப்புக்கு ஆளானவர்கள். அவர்களுடைய தொழிலின் தன்மை அப்படியாயினும், அவர்களிடம், மனிதத்தன்மை உண்டு. வரி செலுத்துபவர்களைத் திருடர்களாக மதிக்காமல், கண்ணியமுள்ள மனிதர்களாகவே கருதிச் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியது முறை. சோஷலிச லட்சியத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது அவர்கள் கையில் இருக்கிறது என்று வற்புறுத்துவது நேர்மைக்கு விரோதமானது; சர்க்கார் ஊழியர்களின் கடமைக்கு முரணானது.

''எதிர்பாராமல் வரும் விருந்தாளிகளுக்கு
என்றல்லவா இந்த பாட்டில்
கிஸான் ஸ்க்வாஷ்
வைத்திருந்தேன்!''

முன்யோசனை மிகுந்த மனைவிமார்கள் எப்பொழுதும் எதிர்பாராமல் வரும் விருந்தினருக்காக தனியாக ஒரு பாட்டில் கிஸான் ஸ்க்வாஷை வைத்திருப்பார்கள். கனிந்தபழங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட இப்பானங்கள் விட்டமின் சத்துக்கள் கொண்டவை. வருஷம் முழுவதும் அருந்துவதற்கு ஏற்றவை. வீட்டில் எப்பொழுதும் கிஸான் ஸ்க்வாஷ் வைத்திருங்கள். ஆரெஞ்சு, லெமன் மற்றும் இதர ஆறு வகைகளில் கிஸான் ஸ்க்வாஷ் கிடைக்கின்றன.

கிஸான் ப்ரொடக்ட்ஸ் லிமிடெட், பெங்களூர்

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் நிதிகள்

திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதைக் காரணம் காட்டி வைத்துக் கொண்டு எங்கே யெல்லாம் பணம் கிடைக்குமோ, அங்கிருந்தெல்லாம் எடுப்பது என்பது இப்போதெல்லாம் ஆளும் கட்சியினருக்கு மிகச் சாதாரணமான காரியமாகி விட்டது. பதவி வகிப்பதாலும் சட்டம் செய்யும் உரிமையும், இதற்கு இணையில்லாத கட்சி பலமும் இருப்பதாலும், தாங்கள் அடிக்கும் கொள்ளைக்கும் வழிப்பறிக்கும் சட்டத்தின் பாதுகாப்பளித்து மக்களின் வாயை அடைத்து விடுகின்றனர்.

அரசாங்கம் அபகரித்த கொள்ளையில் பெருத்த கொள்ளை ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் வியாபாரம். தனியார் நடத்தி வந்த பல கம்பெனிகளை தேசிய மயமாக்கி, ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆயுள் நிதிப் பணத்தை அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்து, சர்க்காரத் துறைத் தொழிலுக்கு மூலதனம் தேடிக் கொள்ளுகிறது. இப்படி சுமார் 350 கோடி ரூபாய் வரை மூன்றாவது திட்டகாலத்தில் ஆயுள் நிதிப் பணம் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது 500 கோடி ரூபாய் வரை இந்த நிதிப் பணத்திலிருந்து உதவ முடியும் என்று ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனே தெரிவித்திருக்கிறது. எதிர்பார்ப்பதற்கு அதிகமாகவே கிடைக்கும் என்பதைக் கண்டதும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆசை பேராசையாக மாறி விட்டது. ஆயுள் நிதிப் பணம் முழுவதையும் அரசாங்கமே அதன் வசம் வைத்துக் கொள்வது மிகவும் சிறந்தது என்று பார்லிமென்ட் சபையின் மதிப்பீட்டு கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இப்படிச் செய்து விட்டால், கோடிக்கணக்கில் வளர்ந்து கொண்டு போகும் நிதியை முதலீடு செய்வதில் ஏற்படும் கஷ்டங்களும், செலவுகளும் ஆயுள் நிதிக் கார்ப்பொரேஷனுக்கு இல்லாமல் போவதுடன், நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சிபாரிசுக்குச் சப்பைக் கட்டு கட்டிக் காரணம் காட்டப்படுகிறது.

தங்களுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது என்பதுதான் அரசாங்கத்துக்கு சந்தோஷம். தங்களுக்குத் தொல்லை குறைகிறது என்பதுதான் ஆயுள் நிதிக் கார்ப்பொரேஷனுக்குத் திருப்தி. இந்த ஆயுள் நிதி உண்மையில் யாருக்காக ஏற்பட்டது, யாருடைய நலனைப் பாதுகாக்கப் பிறந்தது என்பதைப் பற்றிச் சர்க்காராவது, மதிப்பீட்டுக் கமிட்டியாவது சிந்தித்ததாகவே தெரியவில்லை.

ஆயுள் பாலிஸிகள் எல்லாம் ஒப்பந்த முறையைச் சேர்ந்தவை. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கிடைக்கப் போகும் பணத்துக்கு இப்போதிருந்தே தவணைத் தவணையாகப் பணம் செலுத்துகிறோம். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பணத்தைத் திரும்பப் பெறும்போது பணத்தின் மதிப்பு என்னவாக இருக்கும். செலுத்தப்பட்ட தொகைக்கும் திரும்பப் பெறும் தொகைக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்குமா என்றெல்லாம் முன்கூட்டியே கணக்குப் போட முடியாது. சேரும் பணவீக்கம் அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டே போகும் நிலையில், ரூபாயின் மதிப்பு வெகுவாகக் குறைந்தே போகும். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த ரூபாய் மதிப்பில் நாலில் ஒன்று இப்போதுள்ள ரூபாயின் மதிப்பு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ரூபாயின் மதிப்பு எப்படி இருக்கும் என்று யார் சொல்ல முடியும்? பொதுவாக மிகவும் குறைந்து விடும் என்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லலாம். இம்மாதிரி ஏற்படும் நஷ்டங்களை ஓரளவுக்காவது ஈடு செய்வதற்காகவே 'லாபத்துடன் சேர்த்த' பாலிஸிகள் வழங்கப்படுகின்றன. பாலிஸிகள் காலாவதி அடைந்து தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்போது அவ்வப்போது "போனஸா"க் கொடுக்கப்படும் லாபத்தையும் சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. இந்த லாபம் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அதனுடைய நிதிப் பணத்தை அதிக வட்டி கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் முதலீடு செய்து லாபம் சம்பாதிப்பதன் மூலம் கிடைக்கிறது. அதாவது தனியார் துறைத் தொழில்களிலும், கட்டடங்களிலும், பிரபல கம்பெனிகளின் பங்குகளிலும் முதலீடு செய்வதன் மூலம் கிடைக்கிறது. இப்படிக் கிடைக்கும் லாபம் அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமானது அல்ல. ஒன்று சதவிகிதம் கூட்டி கட்டுவதும் வெகுமானமாகக் கூறலாம். பாலிஸிதாரர்களுக்கு இவ்வளவாவது கிடைக்கிறதே என்று ஒரு சிறு திருப்தி.

ஆனால் மதிப்பீட்டுக் கமிட்டியின் சிபாரிசு ஏற்கப்பட்டால் ஆயுள் நிதிப் பணம் முழுவதும் இனி சர்க்காரத் துறைத் தொழில்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டு விடும். சர்க்காரத் தொழில்கள் எவ்வளவு லாபகரமாக நடைபெறுகின்றன என்பது நாடறிந்த விஷயம். அவற்றில் போடப்பட்ட மூலதனத்துக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கும்? பாலிஸிதாரர்களுக்கும் போனஸ் என்று எதைக் கொடுக்க முடியும்? ஏற்கனவே மிகக் குறைவாகக் கிடைக்கும் போனஸுக்கும் போனஸாகும் கிடைக்காமல் போகும் நிலைமை ஏற்படலாம். பாலிஸிதாரர்களின் நலனுக்காக ஏற்பட்ட நிதிப் பணம் அவர்களுடைய நன்மைக்காக முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தான் நியாயம். அந்த வேலையை அதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்தான் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டும். இதைச் சர்க்காருக்கு மாற்றிவிட வேண்டும் என்று கோரும் உரிய மதிப்பீட்டுக் கமிட்டியின் மனப்பான்மை கொள்ளைக் கூட்டத்தாரின் மனப்பான்மைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது.

இந்தச் சிபாரிசைத் தற்போதைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை என்று நிதி மந்திரி சொல்லியிருக்கிறாரும். இது பரிசீலிக்கப் பட வேண்டியது என்று கமிட்டி கூறியுள்ளது. பாலிஸிதாரர்களுக்குக் கவலைதரும் விஷயம். இந்த யோசனையைக் கைவிடுவது நல்லது.

சேலம் தந்த வரவேற்பு

[illegible]

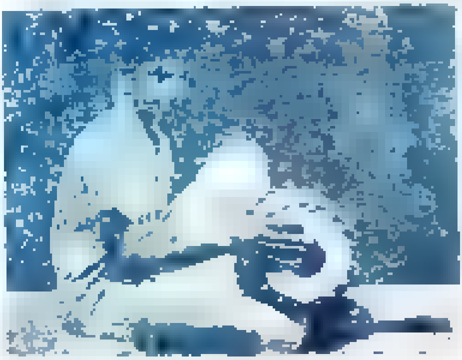

திருவிடைமருதூர் [illegible] தக்கார் அவர்களின் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] அமைக்கப்பட்ட விழா [illegible] திருவிடைமருதூரில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] மற்றும் பல சங்கீத வித்வான்களும் [illegible] பாராட்டிப் பேசினர்.

சலுகை! சலுகை!

உங்கள் இல்லத்திலும் இதயத்திலும் இருக்க வேண்டிய

புதிய புத்தகங்கள்

சரித்திர நாவல்கள்

மகர யாழ் மங்கை	(ஜெகசிற்பியன்)	...	7.50
ஆலவாயழகன்	„	...	7.00
நந்திவர்மன் காதலி	„	...	2.50
நாயகி நற்சோணை (புதிய பதிப்பு)	„	...	5.00
மன்னன் மகள்	(சாண்டில்யன்)	...	10.00
[illegible]	„	...	8.00
[illegible]	„	...	1.50
[illegible]	(ஆர்வி)	...	7.50
[illegible]	([illegible])	...	2.00
[illegible]	„	...	3.50
[illegible]		..	2.50

சமூக நாவல்கள்

[illegible]	([illegible])	...	7.50
[illegible]	(ஜெகசிற்பியன்)	...	[illegible]
[illegible]	([illegible])	..	2.50
[illegible]	([illegible])	...	[illegible]
[illegible]	([illegible])	...	2.50
[illegible]	([illegible])	...	1.50

கதைகள்

[illegible]	(ஜெகசிற்பியன்)	...	3.50
[illegible]	(ஆர்வி)	...	2.50
[illegible]	„	...	2.50

[illegible] M. O. செய்து கொள்ளவும்.

வானதி பதிப்பகம்

தியாகராய நகர் சென்னை-17

கல்யாண ஜவுளிகளுக்கு...

✲ நூதன ரக கூறைச் சேலைகள்

✲ சோளி பீஸ்கள்

✲ பட்டு & நூல் ஜரிகை வேஷ்டிகள்

✲ அங்கவஸ்திரங்கள்

✲ கைத்தறி ஆடைகள் ✲ மில் ஜவுளிகள்

நல்லி **சின்னசாமி செட்டி**

போன்: 88115

தியாகராயநகர், சென்னை-17

குடும்பத்தில்
உள்ள
ஒவ்வொருவருக்கும்
நல்லது

மார்கோ சோப்

திருமூலர் திருவாழ்

ராஜாஜி - சோமு

3

அப்படிச் சென்று அவை யாவும் பாஷைகளிலே எழுதப் பிடித்து வடமொழி என்று தமிழ் இரண்டு பக்கத்துக்கு எல்லாப் பகுதிகளும் இறைவனிடமே அடைகின்றன என்று திருமூலர் வேதங்களில் சொல்லப்படும் அறமும் உறுதி கூறிய திருமூலர் இனி தமிழ் மொழி வளங்களைப் பற்றியும் பேசுகிறார்.

வேதத்தின் சிறப்பு எத்தகையது என்பது பற்றி அறிவித்துச் சொல்லுகிறார் முனிவர்.

வேதத்தை விட்ட
அறம்இல்லை : வேதத்தில்
ஓதத் தகும்அறம்
எல்லாம் உள !

(உள : உள்ளன எல்லாவற்றையும் இருந்து போதும் என்று கண்டோம். கூறுகிறவன் யார் இறை.)

இவ்வாறு கூறிப் பலவாறு கூறும் திருமூலர், இந்த உலகிலே அறிவாளிகள் வீடு பேறு அடைந்தார்கள் என்று எச்சரிக்கை காட்டுகிறார்.

தர்க்க
வாதத்தை விட்டு
மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே
வீடுபெற் றார்களே

(மதிஞர் – அறிஞர்கள்.)

இப்படிப் பேசிய முனிவர் ஆகமச் சிறப்புக்களைக் கூறி முடித்து விட்டுப் பாஷைகளை எடுத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்.

பாஷைகள் எல்லாமே தெய்வத்தின் பேச்சு. இவற்றில் உயர்வு தாழ்வு சொல்லிக் கொள்ளாது பல மொழிகளும் சிறப்பானவை என்று கூறுகிறார் திருமூலர்.

திருமூலர் காலத்தில் பாரதநாட்டில் பதினெட்டுப் பாஷைகள் வழங்கி வந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பதினெட்டையும் கற்றுத் தேர்ந்த முனிவர் திருமூலர். இவை எல்லாம் ஒரே மூலமாய் வந்தன என்று சொல்லுகிறார் என்றால் பார்ப்போம்.

பண்டிதர் ஆவார்
பதினெட்டுப் பாடையும்
கண்டவர் கூறும்
கருத்தறிவார் என்க :
பண்டிதர் தங்கள்
பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலான்
அறம்சொன்ன வாறே !

பண்டிதர்கள் என்றால் இந்தப் பதினெட்டுப் பாஷைகளையும் கற்று அந்த மொழிகளின் கருத்தை அறியக் கூடியவர்கள். இந்தப் பதினெட்டு மொழிகளுமே அரன் வகுத்து வழங்கிய மொழிகளாம்.

ஒரு மொழி சிறப்பதும், வளர்வதும், உலகமக்களின் வாயில் உலவுவதும் சிந்திக்கச் சிந்திக்க வியப்பை அளிக்கிற விஷயமாகும்! எத்தனையோ பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக

உயிர்த் தத்துவமானது மக்களுடைய வாழ்வில் நடந்து நடந்து சென்று [illegible] ... இறைவனே இந்தச் [illegible] செய்து வருகிறான் என்றும் அந்த உண்மைத் தான் உண்மையாகும். இதை [illegible]

[illegible] உணர்ந்தால் [illegible] ... இது [illegible]

வட்ட மேஜை

ராமா நாடகம்!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — 20-4-61 — [illegible]

பாகுபாடு ஏன்?

[illegible] ... பெற்றது [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... எதிர்பார்க்கிறதா?

[illegible]

[illegible]

இ[illegible] ... தமிழ் [illegible] ... [illegible]?

[illegible] — [illegible]-61 — ஜெ. எஸ். மூர்த்தி

இனியது
நாற்பது
மகரம்

கவர்ச்சிகர புதிய மாடல்
அதிசயத்தக்க மலிவு விலை!

6 வால்வுகள் - 5 பாண்டுகள்

A-C எல்லா அலைகளும்

- 11 முதல் 120 மீட்டர் [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

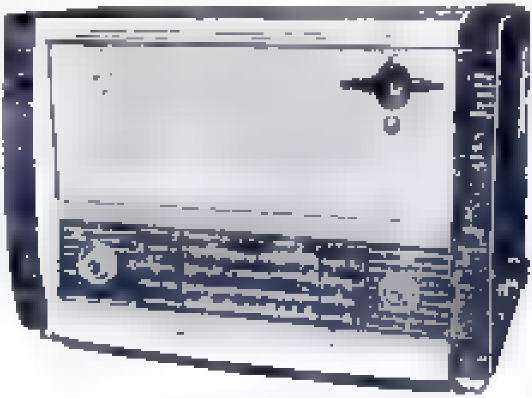

ரீஸா

மாடல் BS 5

விலை ரூ. 370-

[illegible]

ரீஸா ரேடியோ ஷோ-ரூம்

RESA

[illegible]

3/16 மவுண்ட் ரோடு - த. பெ. 3755 - சென்னை-2

[illegible]

மகாகவி ரவீந்திரரின் நூற்றாண்டு விழா

சுலேகா கட்டுரைப் போட்டி

✻

விவரங்களுக்கு எழுதவும்

Sulekha WORKS LTD.

300, Bepin Behari Ganguly Street, Calcutta-12

தூங்கள் உறங்கும்போதே ஆஸ்துமா சளிகரைகிறது

[illegible] (Menduzol) [illegible]

எக்ஸிமா சொறி

[illegible] (Nisiderm) [illegible] (Nisiderm) [illegible]

[illegible]

[illegible]

நான் என்ற பேய் போல அலைகிறேன். என் [illegible] விட்டுவிடு தம்பி. [illegible] சொல்லை விட்டு விடு. எல்லாம் அவள் [illegible]

[illegible]

அவருடைய கருத்து. இது காரணமாக, அவரைக் கருத்துலகில் ஒரு [illegible] என்று [illegible] நினைக்க [illegible] பேசுகிறார்கள். இதனைக் [illegible] பரம்பொருளாக அவர் வழிபட்டார் என்பது பொருளன்று. உண்மையில், [illegible] பிரம்மமாகவே [illegible] நிறைய சிந்தனையில் நித்தியப் பொருள் தோன்றியது. மனிதனுடைய வடிவிற்கும், கடந்து நிற்கின்ற கடவுள் தத்துவத் துக்கும் உள்ள தொடர்பை, எத்தனையோ விதமான மனித உறவுகளின் மூலமாக அவருடைய கவிதை விளக்குகிறது. கடவுளைத் தாயாகவும், தந்தையாகவும், அரசனாகவும், காதலனாகவும் பாவித்து, தம்முடைய அடிமைகளைப் போல, தம்முடைய நாயன்மார்களைப் போல, [illegible] பாடல்களை அவர் பாடியிருக்கிறார். இப் பாடல்களில், மனித உறவுகளின் உணர்ச்சி வேகம் துடிப்பதைக் காணலாம். அதே சமயத் தில் இந்த உணர்ச்சியைச் சாதனமாகக் கொண்டு இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் உயிரின் [illegible] பக்தி நிலையின் பல படிகளையும் காணலாம். [illegible] [illegible] அதுபோல. இப்பாடல் [illegible] சக்தியின் [illegible] இவை [illegible] பாட்டு, [illegible] அமைந்தது:

[illegible] பேசுகிறான். [illegible] தனிமை [illegible] அவன் வருவான் என்று [illegible] காத்திருக்கிறாள். [illegible] இரவு வருகிறது. [illegible] [illegible] [illegible] நாள் [illegible] அந்த [illegible] கழிக்கிறாள்.

[illegible] கண்ணன் [illegible] கொண்டான் [illegible]?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(கண்ணன் — என் காதலன்.)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இப்படிப் [illegible] மனிதனுடைய [illegible] உறவுகளை ஆதாரமாக வைத்தே கடவு ளைப் பற்றிப் பாடியபோதிலும், இறை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாழ்க்கையில் [illegible] உணர [illegible] என்பதை அவருடைய கவிதை [illegible] இந்தப் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] நாம் கருதும் [illegible] [illegible] இந்த [illegible] பெருமிதம், [illegible] [illegible] இதுவே அவருடைய [illegible] [illegible] [illegible] இந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று பேசுகிறார்கள். இதுவே தாகூருடைய கவிதைக்குத் தனித் தன்மை [illegible]

[illegible] மனித வாழ்க்கையின் [illegible] [illegible] பற்றி அவர் பேசுகிறார். ஆறுதலை, காதலை, காதலி [illegible] [illegible] அன்பு, [illegible] பெருமை பொறுமை நட்பு, பகைமை, ஆசை, [illegible] கோபம் [illegible] [illegible] [illegible] அவர் பேச [illegible] எதைப் பற்றி அவர் பேசிய [illegible] இங்கே நடைபெறும் மனித வாழ்க்கையை மிக நுணுக்கமாக, [illegible] அவர் காட்டிய போதிலும், [illegible] [illegible] காட்சிப் பொருளுக்கும் காட்சிக்கும் அப்பாற்பட்ட சக்தியை ஒன்றில் [illegible] [illegible] படுகிறது. உழவன் [illegible] பகல் வெய்யிலில் கழனி வெளியில் [illegible] உழைக்கிறான்; நாளும் படித்த விதிகளோடு காதலி [illegible] [illegible] செல்கிறான்; [illegible] தொழிலாளன் படகு செலுத்துகிறான்; சந்தையில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வியாபாரி [illegible] எங்கேயோ பணத்தைப் புதைத்து வைக்கிறான்; திருடன் அதைக்

நாளை என்பதும் உண்டோ?

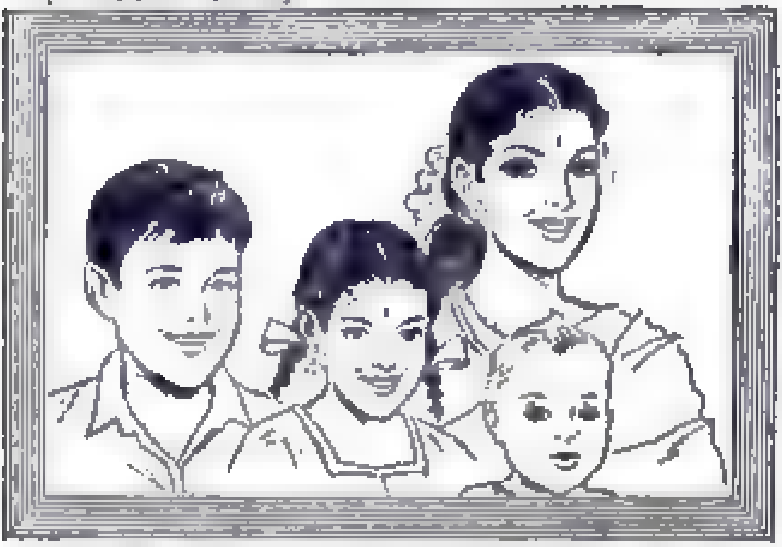

வருங்காலத்திற்கு வகைசெய்வீர்
ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் மூலம்

களைவாடுகிறான்; அரிவைத் தழுவில் பலர் ஆடுகிறார்கள்; கட்டவிழ்ப்பம் இல்லையே என்று இறைவன் ஏங்குகிறான்; உயிரின்பம் எது என்று ஆவி தேடுகிறது; இப்படி யாக, மனித வாழ்க்கையின் ஆயிரம் ஆயிரம் நிலைகளைக் கவிஞர் தாமும் பாடுகிறார் பாடும்போது, வாழ்க்கையின் பிடிப்போடு. அதன் வண்ணச் சித்திரங் களைத்தான் பாடுகிறார்; ஆனால், மனித வாழ்க்கையில் எதைப் பற்றிப் பேசின போதிலும், அது தனித்து நிற்கவில்லை, வாழ்க்கையின் முழுமை பகுதியினால், இறைவன் என்ற சக்தியால் பிணைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மை அவ ருடைய பேச்சில் தொனித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த உண்மை கவிதையில் தனித்து நிற்கிறது.

இயற்கைக் காட்சிகளைப் பாடும்போதும், இப்பொருத்தான் புலனின் பயங்கரத்தில், உலக சம்ஹாரத்தின் குரல் கேட்கிறது. இளவேனிலின் இனிய மாதியில் கவலைசெய்யாத அலைக்கும் பெருநிலில் கவிஞர் பேசுகிறது அந்தி மாலையில் செக்கர் வெள்ளம், அடிவான ஆழத்தில் ஒரு செவ்வண்ணப் பரப் பிரமது. மலரின் புன்னகையில், இறைவ னுடைய விழி தென்படுகிறது. கடல் அலையின் வீச்சில் அவனுடைய பேரெழு யின் சதங்கை ஒலி கேட்கிறது. குருவியின் சிறகொன்று விழுந்தால், நட்சத்திர மண்டலம் அசைகிறது. சிறு மணல் ஒன்றில், விசும்பெல்லாம் முழுமையாக, அது கணத்திலும் கால நித்தியமும் தொடர்கின்றன. அது காட்டிச் செல்கிறது குருதேவரின் கவிதை. இதுவே அவர் ஆன்மீகத் தன்மை.

இந்த வாழ்வை அவர் ஒதுக்கவில்லை; அதற்குமாறாக, இதில் அவர் நிலைத்தார்; இதுவே சத்தியத்தைக் காணும் வழி என்று கண்டார், காட்டினார். அதனால்தான் அவர் எப்போதும் முரண்பாடுகளையோ, அப்படியே வாழ்க்கைக்கும் (அது ஓர் அங்கம்) இறைவனுக்கும் (அவன் ஒரு கடல்) முரண்பாடு இல்லை என்ற நம்பிக்கை அவ ருடைய கவிதையில் வருகிறது.

குருதேவர் சொல்கிறார், நூறு வரு டங்கள் கழிந்தபின், அவருடைய கவிதைக் கனியைப் புரட்டிப் பார்க்கும் ஒருவரைப் பார்த்து—அதாவது என்னைப் பார்த்து, உங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்: 'நீ யார், வாசகா நீ? நூறு ஆண்டு களுக்குப் பிறகு என்னுடைய பாடலைப் படிக்கிறாய். நூறு, நூறு. ஆனால் இதோ, என் மூலமே உடுத்தும் வசந்த மலரின் ஒன்றையாவது உனக்கு அனுப்ப முடியுமா? இதோ, இந்த வசந்த மெதுத் தோப்புக்கில் செல்லப் பரவும் பொன்னில் ஒரு துளியாவது எடுத்து உனக்குப் பரிசாக வழங்க முடியுமா? முடியாது, முடியாது.

'என் பாடலைப் படிக்க வேண்டுமா? முதலில் ஒன்று செய். உன் வீட்டுக் கதவைத் திறந்து, உன் நெஞ்சின் கத வையும் திறந்து, வெளியே பார். எதிரிலே உள்ள பூங்காவில் அங்கே காணும் நறு மணத்தில், நூறு ஆண்டின் முன்னாளில் மறைந்த வசந்தம் கண்டு கொள். உன் இதயத்தில் எழும் களிப்பில் என்னைப் பிரிந்து செல்லும் இந்த வசந்த நாட் டத்தை உணர்ந்து கொள். அப்போது என் பாடல் உனக்கு விளங்கும். காலத் தைக் கடந்து என் உயிரும் உன் உயிரும் ஒன்றும். இதைத் தொடர்ந்தும் காண் [illegible]'

[illegible]

'வாழ்வை உணர்ந்து, அதனுள் தோய்ந்து களித்தால், என் பாட்டும், என் உள்ளமும் உனக்குப் புரியும்' என் கிறார் குருதேவர். உண்மைதான். ஆம், அவருடைய பாட்டும் அவருடைய உள் ளத்தில் தோயும்போதுதான் வாழ்வின் பெருமையும் அழகும் புலப்படுகின்றன என்பதும் உண்மை. இயற்கையின் அலைகொண்ட அழகு, மனித வாழ்வின் அமைதித் தன்மை, இரண்டிலும் மறைவாய் உறையும் சத்தி யத்தின் ஒளி—இவற்றைப் பேசும் ஞானி யின் குரலே குருதேவரின் கவிதைக் குரல்.

பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர்
பனித்துளியின் புதுமையையும், காலை ஸ்நானத்தின் சுகத்தையும் நாள் முழுவதும் அளிக்கும்!

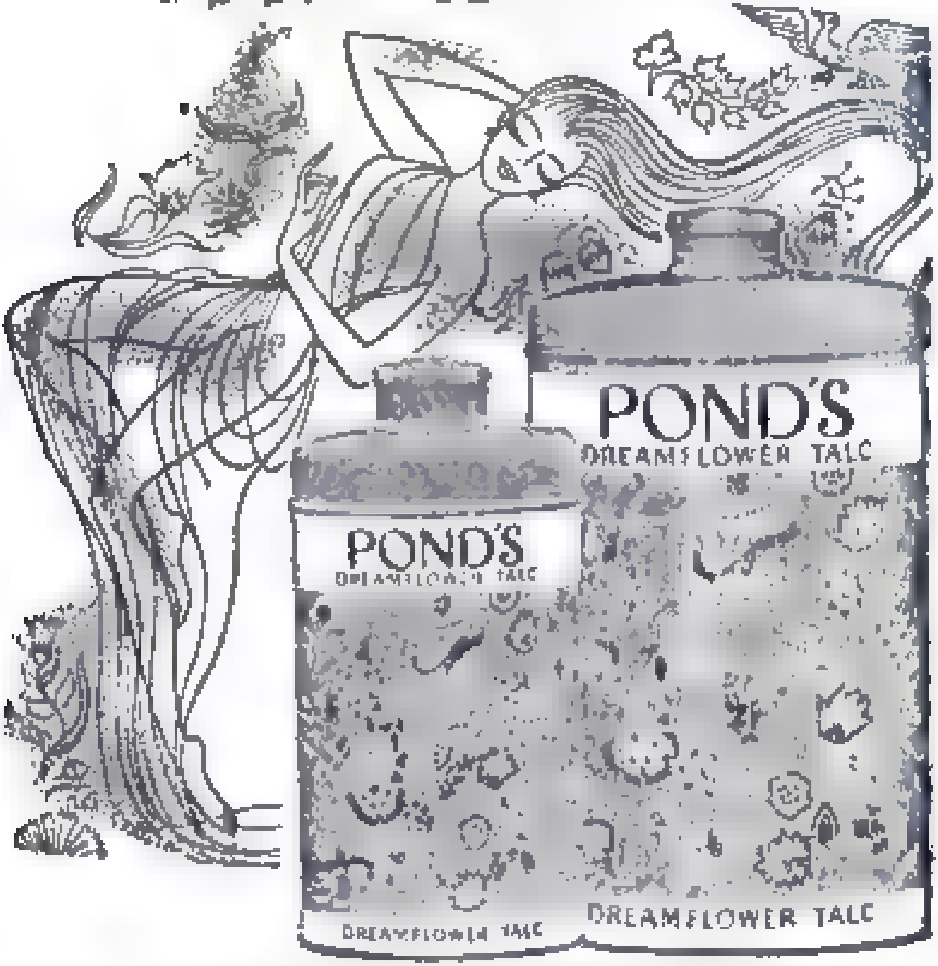

புத்துணர்ச்சியும், இதமும் அளிக்கும் பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடரை உங்கள் உடம்பின் மேல் தூவிக்கொள்ளுங்கள். அது வியர்வையை சீக்கிரத்தில் உறிஞ்சி, மிக உஷ்ண காலத்திலும்கூட ஸ்நானத்திற்குப்பின் உண்டாகும் புத்துணர்ச்சியை நாள்முழுவதும் நிலைக்கச் செய்யும். எப்பொழுதும் புத்துணர்ச்சியுடன் விளங்க பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடரையே உபயோகியுங்கள்.

சீஸ்ப்ரோ-பாண்ட்ஸ் இன்கார்ப்பொரேடட்
(வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புடன் யு.எஸ்.ஏ.யில் இணைக்கப்பெற்றது)

புனர் ஜென்மம்

(க்ரைம் கதை அல்ல

கி.ராஜேந்திரன்

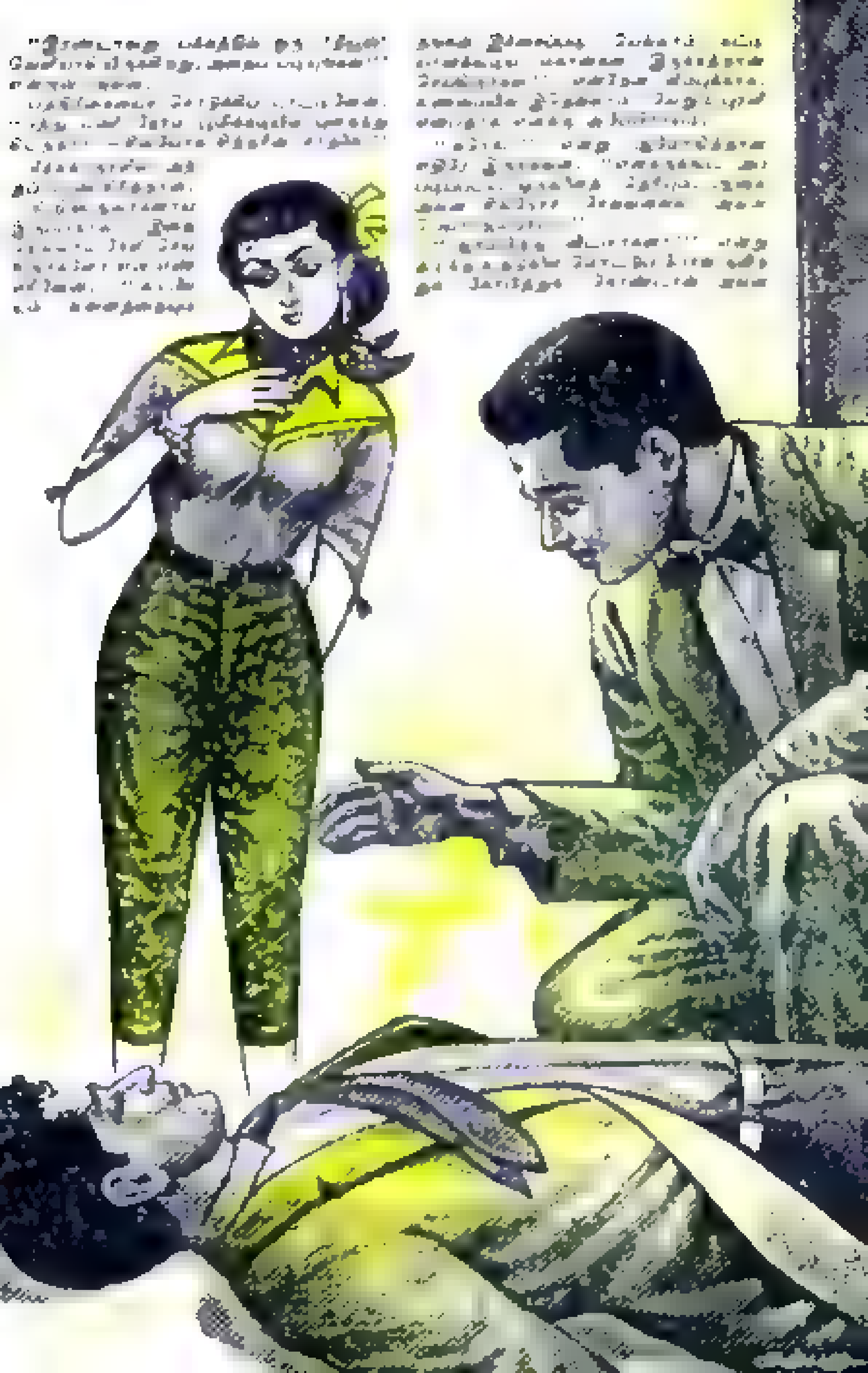

சிறுவர்கள்
முகம் மலர
சிறந்த பரிசு

Nutrine மிட்டாய்கள்

நியூட்ரைன் கன்பெக்ஷனரி கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
சித்தூர் (ஆந்திரப் பிரதேசம்)

காலம் கடப்பதற்கு முன்

இப்பொழுதே இன்ஷ்யூர் செய்யுங்கள்

PANDYAN INSURANCE COMPANY LIMITED

பாண்டியன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பில்டிங் மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, கொச்சின், நாகபுரி, [illegible]
[illegible], [illegible], கோயம்புத்தூர், சேலம்

குழந்தைகள் எல்லோரும் விரும்புவது ப்ரௌன் அன்டு போல்ஸனில் தயாரித்த ப்ளாமாஞ்ச்

ப்ரௌன் அன்டு போல்ஸன் பிளேவர்ட் கார்ன் ப்ளவர் வாய்க்கு ருசியான ஒரு சிறந்த பதார்த்தம்

(இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

பாரி அன்டு கோ. லிட்.

"காதல் ஜுரத்தில் இருக்கிறான்!"—இந்தப் பேச்சுக் [illegible] கொடுவாறுதாலோ?

இலேசாக முகம் சிவக்க [illegible] தோளை [illegible] கவனித்தாள். அவன் பேசா [illegible] எல்லாவற்றையும் எழுதிக் கொண்டாள்.

அன்று மாலை கடற்கரை மணலில் அமர்ந்தவாறே ஆல்பர்ட் நடந்ததை விவரித்தபோது டாமும் ஜேனும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்.

"இன்னும் ஒரே ஒருவருக்கு அவர்களுக்குச் [illegible] ஏற்படாதிருப்பதற்காக நாம் காத்திருக்க வேண்டும்" என்றான் ஆல்பர்ட்.

"அப்புறம் ஆல்பர்ட் இறந்து விடுவான்" என்றான் டாம்.

"நூறாயிரம் எனக்குக் கிடைக்கும்" என்றாள் ஜேன்.

"இரவோடு இரவாக நீங்கள் இருவரும் என்னை அடக்கம் செய்த இடத்தில் மண்ணைத் தோண்டி என்னை விடுவிக்க வேண்டும்" என்றான் ஆல்பர்ட். "மூவருமாகக் [illegible] திரும்பி விடலாம். [illegible]!"

"அப்புறம் பாஸ்போர்ட்டை மாற்றி நீங்கள் புதியவர் போல் விடுவீர்கள்."

"வெகுநாளைக்கு [illegible]. நூறாயிரத் [illegible]. அதை மறக்காதே! [illegible] அருக்கும் [illegible] பத்தாயிரம்!"

"[illegible] இரண்டாயிரத்து [illegible] செய்து ஒரே வருஷத்தில் [illegible] திரட்டப் போகிறேன்!" என்றான் டாம். [illegible] அவனுக்குச் சந்தோஷம்!

[illegible] ஆல்பர்ட்டின் சம்பளம் பெரும்பாலும் [illegible] அவன் [illegible] டாமும் [illegible] தாராளமாக [illegible] கொண்டார்கள். [illegible] ஆல்பர்ட் [illegible] சொந்த [illegible] என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

"இன்னுமொரு விஷயம்..."

"என்ன?"

"ஜேன் என்னைக் காதலிப்பது போல நடிக்க வேண்டும். சந்தேகத்துக்கு நாம் இடமளிக்கக் கூடாதல்லவா?"

இதை டாம் ஒப்புக் கொள்ளவே இல்லை. [illegible] வேண்டுமானால் போகட்டும் என்று வாரம் ஒரு முறை [illegible] கண்களில் படும்படி அவர்கள் வெளியே சென்று வர அனுமதி அளித்தான்.

திட்டத்தின் [illegible] வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அந்தரங்க டைரியில் கூட எழுதக் கூடாதென்றும், மூவருமிருந்து உறுதி பெற்றுக் கொண்டார்கள். [illegible] அது பட்டுவிட்டால் [illegible] என்ன [illegible]!

ஒரு வருஷம் உருண்டோடியது.

எதிரே இருந்தவர் [illegible] நிறுத்தி விட்டார்.

"என்ன ஸார்! மேலே சொல்லுங்கள்" என்று ஆவலுடன் தூண்டினேன்.

"சொல்ல என்ன இருக்கிறது? ஆல்பர்ட் செத்துப் போய்விட்டான்!"

"எல்லோரும் கவலையில் மூழ்கினார்களா அதை?"

"[illegible] ஒரு நாள் [illegible] ஆல்பர்ட். [illegible] சாம்பிளைப் [illegible] ஒடிவந்தான். [illegible] அதைப் பார்க்க [illegible] கொண்டு ஆல்பர்ட் "[illegible]!" என்று அலறினான். டாக்டரை அழைத்து வந்தார்கள். அவர் மருந்து எழுதிக் கொடுத்து விட்டு [illegible] பரிசோதனைக்காக [illegible] கொண்டு சென்றார்.

[illegible] நாடியைப் பார்த்ததும் [illegible]. [illegible] என்று [illegible] ஆல்பர்ட்டை [illegible]. [illegible] ஆல்பர்ட்டின் [illegible] தலையைத் [illegible] வைத்துக் கொண்டார்.

[illegible] அவர் [illegible] இருப்பதையும், [illegible] தெரிந்ததும் நிரந்தரமாக்கச் சொல்லி [illegible] விட்டார்.

[illegible] அவர் [illegible] அவர் இறந்ததைச் சான்று [illegible]. [illegible] ஆல்பர்ட். அந்தக் [illegible] பார்ப்பதற்குத் தாங்குவது போலத் தான் இருந்தது.

[illegible] பெருமூச்சுடன் டாம் [illegible]. ஜேன் [illegible] மௌனமாகக் கண்ணீர் [illegible]. [illegible] ஜோடியுடன் [illegible] டாம். [illegible] நிறைந்த [illegible]. [illegible] ஆல்பர்ட்டும் ஜேனும் [illegible] போவதை [illegible] முடிவு [illegible]? 'பாவம் பாவி! [illegible] போட்டு விட்டதே!' என்று [illegible] சொன்னார்கள். மயானத்துக்குத் தூரம் [illegible]. [illegible] ஒருவரையும் [illegible] செய்தார்கள்.

[illegible] நாட்களுக்குப் பிறகு ஜேன் [illegible] [illegible] பற்றி [illegible] போது, [illegible] உதவிகளையும் செய்ய முன்வந்தார். ஆல்பர்ட்டை அன்று [illegible] டாக்டரிடம் [illegible] என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினர், [illegible] நடந்த [illegible] சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினர். அப்புறம் [illegible] மாதொருநாத் [illegible]. ஜேனிடம் [illegible] சேர்ந்த பின்னர்தான் அவர் [illegible].

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்...

பாமாலிவ்
லவெண்டர் டால்க்

பெருமிதமும்... கம்பீரமும் தரும் பிரசித்தி பெற்ற லவெண்டரின் நறுமணம் இப்பொழுது உங்களுக்கும் பிடித்தமான பாமாலிவ் டால்க் மூலம் கிடைக்கிறது. இந்த மிக நுண்ணிய மென்மையான டால்க் உங்கள் சருமத்தில் பரவி [illegible] முழுவதும் [illegible] உங்களைப் புத்துணர்ச்சியுடனும் பரிமள [illegible] நிலைத்திருக்கும் மென்மையை [illegible] விரும்புவீர்கள்.

டால்கம் பவுடர்

ஆதரவுடன் சீராட்டி
ஆஸ்டர்மில்க் பாலூட்டி...

தாய்ப் பாலுக்கு நிகரானது

பர்மிங்ஹாமிலிருந்து புறப்படும்போது, பல நாட்களாய் இருந்த ஒரு நகரத்திலிருந்து, பல நாள் பழகிய நண்பர்களிடமிருந்து, விடை பெறுவது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டது. இதற்குக் காரணம் மிஸ்டர் பெள்ளி, மிஸ்டர் கோஷ் ஆகிய நண்பர்களின் அன்பும், அந்த நகரிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பட்டணங்களிலும் நான் பெற்ற இனிய அனுபவங்களுமே!

எத்தனையோ ஆண்டுகள் பழகிய மனிதர்களிடம் இதயம் தொடாமலே இருந்து விடுவதையும், சில நாட்கள் பழகிய ஒரு சிலரிடம் சில சமயங்களில் இதயம் நன்றாக இணைந்து விடுவதையும் வாழ்க்கையில் நாம் காண்கிறோம் அல்லவா? இந்த உணர்ச்சி பிறந்துவிட்டால் [illegible] நட்புக்கும் நாட்களுக்கு, ஆண்டுகளுக்கு

அக்கரைச் சீமையில் ஆறு மாதங்கள்

சோமு

24. [illegible] குடைகளும்

என்று வேண்டியதில்லை அல்லவா! ஒரு [illegible] நகரின் [illegible]! சில நாட்களுக்குள் நம் உள்ளத்தில் நன்றாகப் பதிந்து விடுகிற ஊர்கள் உண்டு! பல ஆண்டுகள் இருந்தும் இதயத்தில் பதியாத ஊர்களும் இருக்கின்றன! இதெல்லாம் மனநிலையையும் சூழ்நிலையையும் பொறுத்த விஷயங்கள் என்பதைப் பர்மிங்ஹாம் நகரத்தில் நன்றாக உணர்ந்தேன்!

அங்கிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்பு மிஸ்டர் பெள்ளி தம்முடைய வீட்டுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று ஒரு சிறு விருந்து கொடுத்தார். அந்த விருந்துக்குப் பிறகு அவர் தம்முடைய குடும்பத்தின் முன்னோர்களில் ஒருவர் எழுதிய ஓர் ஆங்கில நூலைப் பற்றிய ஒரு புத்தகத்தை அன்புப் பரிசாக வழங்கினார். இதைக் கடைசிவரையில் அவர் இரகசியமாகவே வைத்திருந்து புறப்படும்போது கொண்டு வந்து கொடுத்தது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது!

மிஸ்டர் பெள்ளி அவர்களிடம் ஒருநாள் தம்முடைய தமிழ் நாட்டு வைத்திய முறைகளையும், சித்தர்களுடைய மூலிகைகளையும், [illegible] போன்ற நண்பர்களின் வைத்தியக் கட்டுரைகளையும் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். டி. வி. சாம்பசிவம் பிள்ளை என்பவர் வெளியிட்டுள்ள "வைத்திய நிகண்டு" என்னும் அற்புதமான 'தமிழ் - ஆங்கில' நூலைப் பற்றியும் கூறினேன். இதை மனத்தில் நன்றாக இருத்திக் கொண்டு நான் புறப்படும்போது ஒரு பழைய புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார் நண்பர் பெள்ளி! அது ஆங்கில நாட்டிலே அந்த நாள் மண்ணிலே வளர்கிற மருத்துவச் செடிகளைப் பற்றியும் [illegible] மருத்துவ வகைகளையும் பற்றிய புத்தகம். 1725-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது! பெள்ளியின் மூதாதையர் ஒருவர் எழுதியது. அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் "ஆங்கில வைத்தியர்" (The English Physician). இதில் [illegible] மருத்துவ முறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் புத்தகத்தைப் பரிசாகப் [illegible] பத்திரமாக ஒரு சித்திரப் புத்தகமும் எனக்குக் கிடைத்தது. [illegible] கோடி வரை இந்தப் புத்தகத்தை எனக்குக் கொடுத்தவர்கள் பர்மிங்ஹாமிலிருந்த ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தினர்!

[illegible] திருச்சியில் [illegible] ஆசிரியராக இருந்த [illegible] அவர்களும் அவருடைய மனைவியும் பர்மிங்ஹாமில் உத்தியோகமாக இருந்தார்கள். நான் அங்கே சென்ற போது அவர்கள் வீட்டுத் தமிழ் விருந்தையும் விட்டு விடாமல் அங்கே சென்றதில் இந்த அழகான புத்தகமும் எனக்குக் கிடைத்தது.

இந்த இரண்டு புத்தகங்களையும் கையில் வைத்துக் கொண்டு ரயில் வண்டியில் ஏறினேன், 'லீட்ஸ்' நகரத்தை நோக்கி!

'லீட்ஸ்' நகரம் என்றதும் அங்கே உள்ள புகழ் பெற்ற 'பல்கலைக் கழகம்' நினைவுக்கு வரும். இந்தியாவிலிருந்து செல்லுகின்ற பல மாணவர்கள் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அதோடு, நம் அரசாங்கத்தில் பணி புரியும் அதிகாரிகள் சிலர் தொழிற்பயிற்சி சம்பந்தமாகப் பயிற்சி பெறுவதற்கு இந்த ஊருக்கு வந்திருந்தார்கள். இங்கே பல இந்தியர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருதினேன்.

'லீட்ஸ்' போய்ச் சேர்ந்ததும் அங்குள்ள ஒரு புகழ்பெற்ற ஆங்கில விடுதியில் தங்குவதற்கு எனக்காக ஓர் அறை திட்டம் செய்

உணவு ஆராய்ச்சி நிலையம்

பற்றிய இறைகள், பஞ்சம் போதி போன்று எப்படி தருவிக்கப்படுகின்றன; பிறகு அந்த ஞான நூறையில் இந்தப் போதினை வகையைப் பக்குவம் செய்யப்படுகின்றன; பின்னர் இந்தப் போதினை இயந்திரத்தைக் குறைய செலுத்து நாடியதற்குரிய நூலைகளில் கலக்கப் படுகின்றன என்பதையெல்லாம் அவர் விரிவாக விளக்கினார்.

ஆனாலும் இதுபோன்ற இயந்திரத்தை மனிதன் எப்படியெல்லாம் தன்னுடைய சக்தியையும், இயற்கைப் பொருள்களையும், அறிவையும் பயன்படுத்துகிறான் என்பது ஒரு விந்தை மிகுந்த வரலாறு. அந்த வரலாற்றை 'படை படை' என்றும் 'நட நட' என்றும் இயந்திர மொழியிலே அடுக்கு முழக்குகின்றன, அந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்திலேயுள்ள மின் பொறிகள்! இவற்றையெல்லாம் வரிசையாகக் காட்டிக் கொண்டே வந்தார் மிஸ்டர் லெவார். இதன் பிறகு அவருடைய ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் பல நுட்பமான விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞான நிபுணர்கள் பெயர் வரிசைகளைக் காட்டினார். அந்த வரிசையில் சில இந்தியர்களின் பெயர் களைப் பார்த்ததும் மனம் பூரித்தேன்.

“உங்கள் நாட்டிலிருந்து சில ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் இங்கே வந்து அற்புதமான சாதனைகள் புரிந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக டி. கே. சேஷாசலம் என்ற டாக்டர் விஞ்ஞானி இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பல அரிய ஆராய்ச்சிகள் செய்திருக் கிறார். இதோ பாருங்கள், அவ ருடைய ஆராய்ச்சித் தொகுப்பு!” என்று ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டினார்.

இந்தியாவின் அறிவு வளர்க்கும் விந்தையும், நம்முடைய முன்னேற்றங்களின் முறைகளையும் இவ்விடத்தில் கூட நினைவுகூர்ந்து ஒப்பிட்டுத் தெரிந்தபடி எழுதியிருந்த குறிப்பேட்டைக் கண்டேன்!

ஆராய்ச்சி நிலையத்துக்கு வெளியே வந்தபோது, அந்த இடத்தின் இயற்கையழகு என்னைக் கவர்ந்தது. திருக்குறளில் 'செல்வமோ டெல்' என்றும் 'சந்தனம் பாதை' என்றும் சொல்லுவதுபோல, அமைக்கப் பட்ட ஒரு சூழலில் நிற்பது போன்ற உணர்ச்சியே எனக்கு ஏற்பட்டது. மனமான இயற்கையழகின் மத்தியிலே கல்வி நிலையங்களையும், ஆராய்ச்சிக் கூடங்களையும் அமைப்பதால், அங்கே செல்பவர்களுக்கும் அங்கே இருந்து பணி செய்பவர்களுக்கும் உள்ளத்தில் ஒருவகைய உற்சாகம் உண்டாகிறது என்பதை அங்கே கண்டேன்!

இந்த அழகான காட்சியைப் பார்த்து வியந்து வந்ததும், அடுத்த முக்கிய இடமாகிய “[illegible]” என்ற ஊருக்கு எப்படிப் போவது என்று வழி விசாரித்தேன். அப்போது அந்த இடத்தின் சரித்திரத்தைப் பற்றிய சுவையான கதை அறிந்து தெரிந்துகொண்டேன். அந்த ஊருக்கு அருகில் ஒரு காலத்தில் மிகப் பெரிய மடாலயம் ஒன்று இருந்தது என்றும், அங்கே பல துறவிகள் வாழ்ந்தார்கள் என்றும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை இந்த நகர நாகரிகம் மேலோங்கி வந்து விடுபட்டு ஏராள மான காட்டுக்குள்ளே பெரியதொரு மடத் திலே பல புதிய முறைகளோடும், தம் நியமங்களோடும் புனிதமாக நடைபெற்று வந்தது என்றும் சொல்லப்பட்டதும், அந்த மடாலயத்தைச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை அதிகரித்தது!

“இங்கிலாந்து மதத்தின் வளர்ச்சியிலே ஒரு முக்கியமான கட்டம் இந்த மடாலயம் என்கிறார்கள்! இன்று இந்த மடாலயம் பாழடைந்து கிடக்கிறது. மதிற்சுவர்களும், துறவிகள் வாழ்ந்த பெரிய பெரிய தங்கு அறை களும், அவர்களுடைய ஜெபக் கூடங்களும் அறிவுக் களஞ்சியங்களும் வேறு பல கூடம் பல்கலைமனைகளும் இடிந்து போய் விட்டன. என் றாலும் அந்தப் பிராந்தியத்திலேயுள்ள பழம் பொருள்களை ஆராய்ந்து, புதைபொருள்களைத் தோண்டியெடுத்தும் பல சரித்திர ஆராய்ச் சிகள் நடத்தி வருகிறார்கள்!” என்று ஓர் ஆங்கிலேய நண்பர் கூறினார்.

என்னுடைய ஆங்கிலேயருக்கு முன்பு அந்த வருஷத்திலே சில கிறிஸ்துவத் துறவிகள் மடாலயம் அமைத்து வாழ்ந்து வந்ததும், அங்கேத் தனித்துவமான வழிபாட்டு முறை

லெக்சி இயக்கம் ;

களைப் பின்பற்றி வந்ததும் பற்றிக் கதை கதை யாகச் சொல்லுகிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள்! அழிந்து இன்று சிதைந்து போய்க் காணப் படும் இந்த ஆலயத்தில் சிற்ப முறைகளும், இருந்த அழகியலுள்ள ஒரு சித்திரக் காட்சி நிலையம், புராதனமான பொருள்களும் வெளி நாட்டோர் பலரையும் கவர்ந்து வரு கின்ற விந்தைக் காட்சிகளாக இருப்பதால் இந்தப் புனிதமான இடத்தைச் சென்று பார்க்கத்தான் புறப்பட்டேன். (தொடரும்)

புனர் ஜென்மம்

[illegible] சில நடனங்கள் [illegible] வந்த படங்களில் புனர்ஜென்மம் [illegible].

சிவாஜி: சிலை செய்யும் கலைஞன். குடிப் பழக்கத்துக்கு அடிமையானவன்.

பத்மினி: கலைஞனுக்கு உள்ளத்தில் இடம் கொடுத்துப் பல விதத்திலும் கஷ்டப் பட்டவள். அவனிடம் அடியும் பட்டவள்.

[illegible]: பத்மினி யின் அண்ணன். மனைவியை அடக்கி நடக்க மட்டும் தெரிந்தவர்.

[illegible]: [illegible]

புஷ்பா. [illegible] காசாட்சியின் பெண், பார்வதியின் காதலுக்கு உறுதுணையாயிருந்து அவளுடைய [illegible] காப்பாற்றுகிறாள்.

பார்வதியாக வரும் பத்மினிக்கு இந்தப் படத்தில் நிறைய சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. சிலையைத் திருத்த முயலும்போதும் (சற்று மிகையாக இருந்தாலும்) [illegible] தன் வெற்றியைக் காணும்போதும் நடிப்பு நன்றாயிருக்கிறது.

பார்வதியை அடித்ததற்காக [illegible] அவன் மனம் திருந்துகிறது. அந்தக் காட்சியும் [illegible] நடிப்புத் திறமையும் அற்புதமாக வெளிப்படுகிறது. [illegible] இது புதிதல்ல.

[illegible] வரும் ராகினி, கொடுத்த பாத்திரத்தைக் குறையில்லாமல் செய்திருக்கிறார்.

'[illegible]' [illegible] வந்த டி. ஆர். ராமச்சந்திரன் [illegible].

[illegible] வந்த நாயகன் [illegible]. [illegible] பார்வதி வந்து, "அம்மா! [illegible]" என்கிறாள். [illegible] என்று கதறுகிறாள். இந்த இடம் நன்றாயிருக்கிறது.

தங்கவேலுவுக்கு [illegible] பொருத்தமானது. [illegible].

இதைக் கதையைத் தழுவி [illegible] பொருத்தமாக [illegible] "புனர் ஜென்மம்", கதையில் புதுமை எதுவும் இல்லை; [illegible]. நல்ல காலம்! [illegible]

காளையார் கோயில் காளீசர்

தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

[illegible]

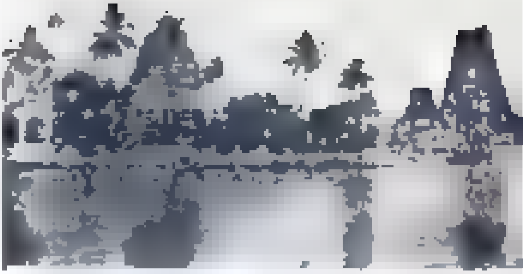

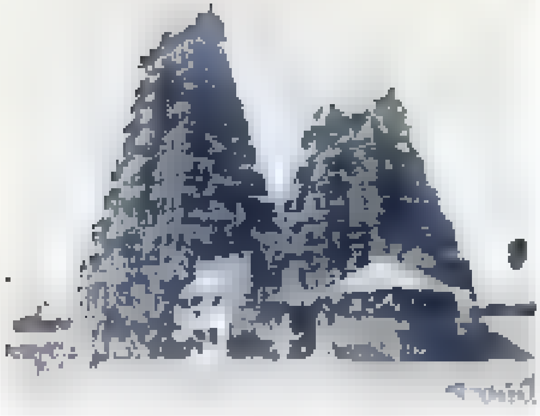

பெரிய மருது கட்டிய கோவில்

அன்பே ஆரமுதே

அத்தியாயம் [illegible]

[illegible]

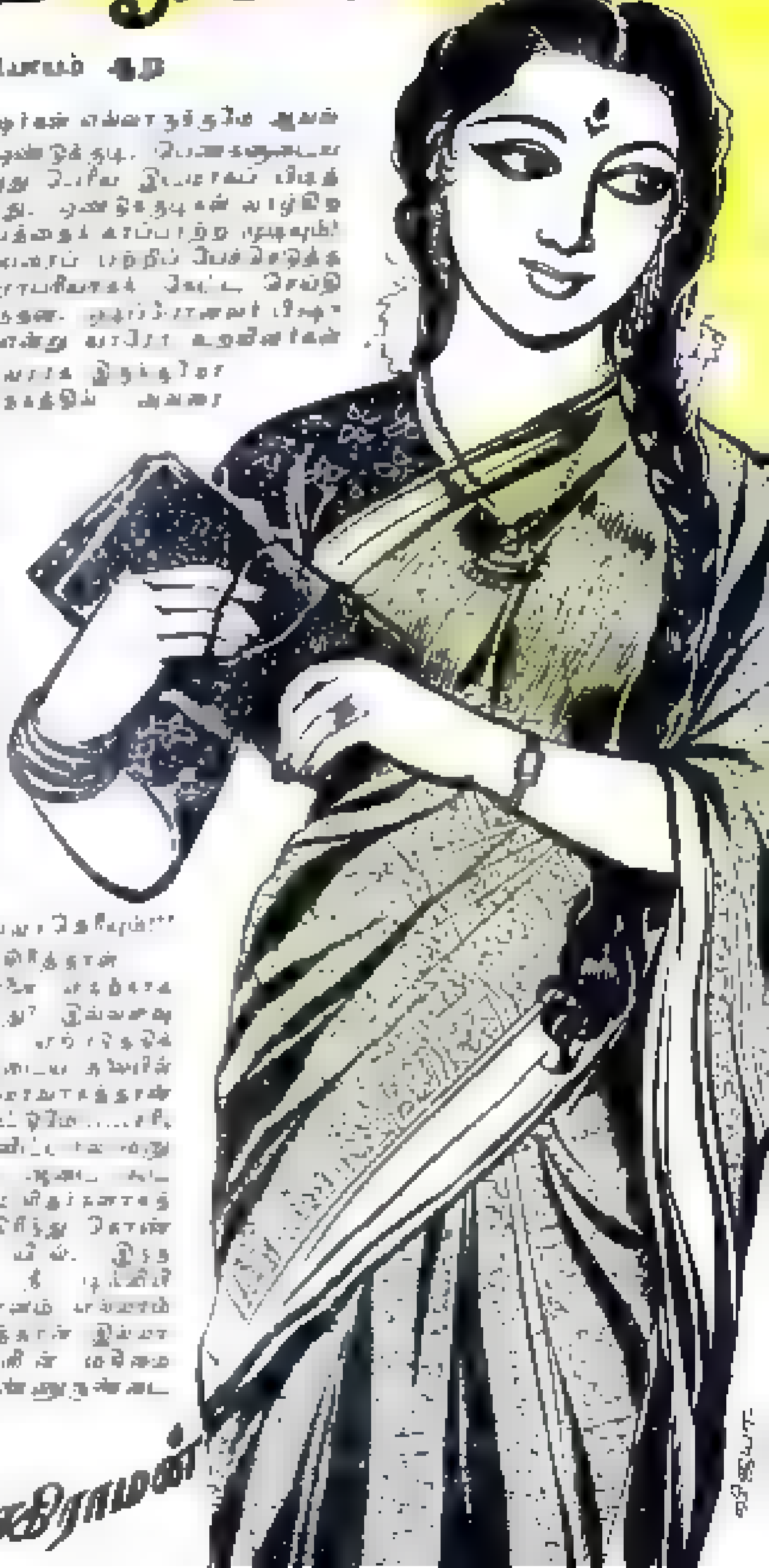

தி. ஜானகிராமன்

களாக இருந்திருப்போம் நாம்." - குந்து சிரித்தாள்.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?"

"ஞாயாக்க விட்டுவிட்டாலே என்று நினைத்தேன் ... ... இப்பொழுது கடவுள் ஜெயித்து விட்டார்."

"அப்படியென்றால்?"

"சைத்தான் ஆடையைக் கொடுத்து மறைத்தான். இப்பொழுது மனுஷன் தையல் செய்து ஆடையின் நோக்கத்தையே முறியடித்து விட்டான். கடவுள் கட்சி மீண்டும் ஜெயித்துவிட்டது. ஆண்களும் உடல் தெரிகிற மாதிரி அணிய நான் கடவுள் எந்த அறியாமையே ஒழித்து விட்டார் என்று தான் தோன்றுகிறது...."

பேச்சு இவ்வாறு வார்த்தைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தத்தித் தத்தி எங்கேயோ போயிற்று. அனந்தசாமியைப் பற்றி மேலும் மேலும் பேசினாள் நாகம்மாள். குந்து ஏதோ கவனமாக இருப்பது போல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

குஷ்டரோகம், பெருவியாதியைக் கூட அவர் குணப்படுத்தியிருப்பதை நாகம்மாள் விவரமாகக் கூறினாள். அபஸ்மாரம் போன்ற வலிப்பு வியாதியை டாக்டர்களெல்லாம் கைவிட்ட பிறகு அவர் போக்கிட்டு விரட்டியதைக் கூறினாள். நெருக்கடி கேஸ்களுக்கு வெறும் வைத்தியத்தோடு மட்டும் நின்று விடாமல், வீட்டுக்குப்போய் ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரம் நேரம் ஆறுதலாக நாமஜெபம் செய்வதையும் கூறினாள். பிறகு தன் அண்ணனைப் பற்றிப் பேசினாள். அவர் பிக்சர் மண்டபத்தில் வாழ்வதைப் பற்றிப் பேசினாள். தவிர்க்க முடியாமல் கொட்டாவி வந்து இமை நீர் அழுத்துகிற வரையில் இருவரும் பேசிவிட்டுப் படுக்கைக்குச் செல்லும்பொழுது மணி மூன்று அடித்து விட்டது. நாலு வீதிகள் தள்ளியிருந்த சினிமா நட்சத்திரத்தின் வீட்டு மாடிச் சேவல் தனக்கே உரிய நோட் ஒன்றைக் கூவிக் கைத் தொடங்கி விட்டது. நாய் குரைப்பதைப் போல் உரத்துக் கரகரத்த அந்த அரவத்தைக் கேட்டு இடது பக்கத்தில் எங்கேயோ ஒரு நாட்டுச் சேவலும் விழித்து விடை கொடுத்தது. இரண்டையும் மீறித் தூங்குவதற்கு அரை மணி நேரம் பிடித்தது குந்துக்கு. அவளுக்கு ஒரே ஒரு சந்தோஷம்! நாகம்மாளின் பேச்சைத் திசை மாற்றித் திருப்பி எங்கெங்கேயோ அலைய விட்டு விட்டாள் அவள். நாகம்மாளும் ஆரம்பித்த இடம் தெரியாமல் இழுத்த இழுப்புக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். பொதுவாக வெகுளியான ஸ்வபாவம்.

இப்படி எண்ணிக் கொண்டவாறு கண்ணை மூடினாள் குந்து.

ஆனால் கண்ணை மூடிய பிறகு கூட அந்த மூடிய இமைகளையும் ஊடுருவி அந்தப் பழுப்பு வேட்டியும் மஞ்சள் ஜிப்பாவும் பாய்ந்த மார்பும் நடமாடத் தொடங்கின. அதைப் பார்த்து அந்தக் கும்மிருட்டில் அவள் உதட்டில் புன்னகை அரும்பியது. பரவசப் புன்னகையாகவும் கேலிப் புன்னகையாகவும் மாறி மாறி தெரிந்தது அது.

அப்படி ஒரு கேலிப் புன்னகையுடனும் போதுதான் 'அப்பாடா' என்று கேலிக் கேள்வித் தன்னைத்திற்கு வழிய, மூக்கின் மேலும் கழுத்திலும் வேர்க்க, அவர் — அனந்தசாமி — நாடிக் கட்டினார். அவள் கண்ணே பற்றிருப்பதை உற்றுப் பார்த்தார். தலைவலியா என்று கேட்டார். 'ஆமாம்' என்று அவள் தலையாட்டுவதைப் பார்த்து, கண்ணே வந்து அருகில் உட்கார்ந்தார். பொட்டையும் நெற்றியையும் தொட்டார். எவ்வளவு முரட்டுச் சரீரம் — எவ்வளவு மிருதுவான உள்ளங்கை! இளம் வாழை இலையைத் தொடுவது போன்ற ஒரு குளிர்ந்த ஸ்பரிசம்! கையைப் பிடித்து நாடி பார்த்தார். கண்களின் கீழ் ரப்பையை விரலால் இழுத்துப் பார்த்தார். சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். யாரோ இழுப்பது போலிருந்தது. அவருடைய இடது கை எங்கே!... சுற்றிப் பார்த்தபோது அவருடைய இடது கை அவள் புஜத்தைச் சுற்றியிருந்தது. அவளுக்குப் பேச நாவெழவில்லை. "அடுத்த தெருவிலே ஏன் ஒருவேளை, தெரியுமா? அவசரமாக மருந்து வாங்க வேண்டியிருந்தது. நல்ல வேளையாக கடை திறந்திருந்தது. போனேன். மருந்துக் கடை திறந்திருந்தது. வாங்கி வந்து விட்டேன். அவ்வளவு சீக்கிரம் போகாவிட்டால் கடை கட்டியிருப்பான். மருந்து கிடைத்திருக்காது" என்றார். எந்த மருந்து? என்ன மருந்து? தலைவலி மருந்தா? ... "இல்லைங்க. நானே தடவி விடுகிறேன்." .... அதற்காக இப்படியா அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?

நீ ப்ரீராயள். அதனால்தான் உடலின் சாஸ்தாவாம். ஜவ்வில் நான் .... என்னை இதோ நீ ப்ரீராயள்.... "ப்ரீராயள் ஆக்கிவிட்டாய்..."

எட்டேட்டு விழித்துக் கொண்டு விட்டாள் குந்து.

"உட்கார்ந்தாயே. இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லையா?" என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு விழித்தாள் அவள். எதிரே சுவரில் மாட்டியிருந்த கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள். உள்ளம் கையைத் தேய்த்

தப் பார்த்துக் கொண்டான். என்ன சொப்பனம் இது!

"பிரோபசர் இன்னும் எழுந்திருக்கலையா?"

யார் இது! அதே குரல் மாதிரி! கப்புசாமி குரல் மாதிரி! கப்புசாமிதான். எப்பொழுது வந்தார்?

"மாமா!"

"அப்பாடா! காதில் விழுந்ததா இப்போவாவது!"

கப்புசாமி வந்து எதிரே நின்றார். வாசற்படிக்கு முன். வாசற்படி நிலை முழுவதையும் அடைத்தாற்போல் நின்றார். அவ்வளவு பெரிய உருவம்!

"மணி எட்டு ஆகப் போகிறதே!" என்றார் அவர். பெரிய மூலாம்பழம் ஒன்று சிரிப்பது போலிருந்தது அந்த முகம்.

"எப்பொழுது வந்தீர்கள் மாமா?"

"நான் வந்து ஒரு மணியாச்சு.... எழுந்துபோய்ப் பல் தேய்த்துக் காப்பியைச் சாப்பிடு. இந்தா, இதை முதலில் வாங்கிக்கொள்!" என்று ஒரு பெரிய ஆப்பிளை நீட்டினார் அவர்.

அதை வாங்கிக் கொண்டான் ருக்கு. அவரைப் பார்த்தாலே பெரிய பழம் மாதிரி இருந்தது. பாதி ஆரஞ்சு. மூலாம் பழத்தைப் போல மஞ்சள் படர்ந்த வெள்ளை நிறம். அந்த ஆறடி உயரமும் அதற்குத் தகுந்த பெரிய பருமனும் - அத்தனையும் அந்த நிறம். மார்பும் கைகால்களும் இன்னும் வெள்ளையாகப் பொலிந்தன. தலையில் சிறிது வழுக்கை. மீதி முழுவெள்ளைப் பாதி நரை. பெரிய, அகலமான சதுர முகம். மூக்குக்குக் கீழ் காதை எட்டும்படி ஒரு அரும்பு கட்டிச் சிவாக இருந்தது. காதுக்கும் உதட்டுக்கும் நடுவேயுள்ள சிவப்பு மாதிரி. தோளில் வெள்ளை வெளேரென்ற மடிப்புப் பிரிந்த ஜரிகை வண்ணான் மடி. அரையில் அதே போல் 'பளீர்' என்று வெளுத்துப் பொலிந்த தழைய போன்ற ஜரிகை வேட்டி. பாதம்தான் எவ்வளவு பெரிது! ஒன்றேயொரு விரலும்தான் எவ்வளவு பெரிது! எவ்வளவு சதை! ஒரு பெரிய மஞ்சள் பழம் மாதிரி இருந்தது. அவரைப் பார்த்தான்.

பாலைக் குடிக்கக் கட்டில் மேல் வைப்பதற்குள்ளாகவே இந்த உருவத்தை நாலைந்து தடவைகள் பார்த்து விட்டான் அவன்.

"இப்பொழுது ஏது மாமா வண்டி?"

"காற்றிலே வந்தேன்."

"காற்றிலேயா?"

"ஏன் காற்று என்றதும் தூக்க முகமாய் ஏன்று பார்க்கிறியா? நான் காற்றில் விமானத்திலே ஏறும்பொழுதே அதிலே ஒரு பார்சல் கட்டியிருக்கிறது. அது காலிலே ஏரோப்ளேனில் ஏறி அமெரிக்காவுக்கும் போகப் போகிறது என்றார்கள்...... நான் மாத்திரம் வரப்படாதா? போ, போ, பல் தேய். முகமெல்லாம் சவரம் பண்ணிக் கொள்ளப் போகிறேன்."

"என்ன மாமா?"

"நீ காப்பியைச் சாப்பிடு. அப்புறம் சொல்கிறேன்."

மறுபடியும் என்னவென்று கேட்கும் பிடிவாதம் பண்ணாமல் பல் தேய்க்கப் போனான் ருக்கு.

வீட்டிலேதான் ஒரு புதிய களைப்பு வந்துவிட்டது. என்னதான் என்று தெரியவில்லை. சந்திரா குளித்து விட்டு ஒரு புதிய வண்ணப் பட்டுப் புடவையைக் கட்டிக்கொண்டு குங்குமம் மஞ்சள் அம்மாளின் கழுத்து நிறைய ஏற்றி ஆடம்பரமாய் செருகிக் கொண்டிருந்தாள். நாகம்மாள் சமையலறையில் என்னென்னவோ தெய்வங்களையும் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வீட்டு வாசல் வரை பார்க்கும் ஓசை சாதத்தது. உள்ளே மூன்று நாலு கடைகள்; பழக் கடைகள். கொல்லையிலே பசு மாடு கத்தியது. கப்புசாமி வந்து விட்ட கொண்டாட்டத்தில் அதுவும் முன்றுபோவதைக் கத்தியது. தொண்டைக் கவில் 'ஜீர் ஜீர்' என்று சங்கு ஒலிக்கப் பொரிந்தது. தெய்வ மனத்தது. கப்புசாமிக்கு எல்லாமே பெரிய அளவில் நடக்க வேண்டும். அவருக்குத் தகுந்த சாப்பாடு வேண்டும். ஊரைப் பற்றி பெரிது பெரிதாக முழுமுழுவதும் கடக்கட அவர் இலையில் விழவேண்டும். அதைப் பிடித்தால் கால் சேர் நெய் கொட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சீத்துக் கொண்டே ஏதாவது கதைக் கொண்டு சொல்லுவார். "என்னத்துக்கு இப்படி வரட்டு வரட்டுமாகக் கட்டுகிறே? இன்னும் பத்து வருஷங்கள் இருப்பேன் என்று ஜோஸியன் சொல்லியிருக்கிறான். அப்புறமல்லவா இதுக்கு வேண்டியிருக்கு!" என்பார். எல்லாம் சம்பிரமமாக இல்லாவிட்டால், அவருக்கு ஒன்றும் ஓடாது. இந்த மாம்பழக் காலத்தில் வேளைக்கு இரண்டு மாம்பழம். டிபனுக்கு ஒரு மாம்பழம். கூட இருக்கிறவர்களும் அதேமாதிரி சாப்பிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், "சீ, தரித்திரம். எழுந்து போடா. வயிற்றுவலி, பொசுக்கட்டை!" என்று கத்துவார்.

அந்தக் கத்தல், சிரிப்பு, ஆர்ப்பாட்டம் - எல்லாவற்றுக்கும் பயந்து, வீடு முழுதும் இப்பொழுது கூடு கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. 'டம்'மென்ற முகத்

"பாக்கி பூஜையை அப்புறம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். வாயேன்!" என்று மூன்றாவது தடவையாகக் குரல் கொடுத்தார் குப்புசாமி.

சந்திராவும் ருக்குவும் அவருக்கு இரு பக்கங்களிலும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். 'தொந்து தொந்'தென்று, மூன்றில மைத்தப்பம் இலையில் விழுந்தது.

"ஒரு முக்கியமான சேதி சொல்லப் போகிறேன் என்றேனே, என்ன வென்று கேட்கமாட்டாயோ?" என்றார் குப்புசாமி ருக்மிணியிடம்.

"நீங்கள்தான் அப்புறம் சொல்லு வதாகச் சொன்னீர்களே!"

"நான் சொல்லிவிட்டேனே!"

"என்ன சொன்னீர்கள்?"

"உன் காதில் விழவில்லை?"

"எப்பொழுது?"

"உன்னை எழுப்பும் பொழுது... என்ன முழிக்கிறாய்? சந்திரா, நீதான் சொல் லேன்! உனக்காவது தெரிகிறதா என்று பார்ப்போம்!"

சந்திரா சற்று யோசித்தாள். "பிறகு, நீங்கள் என்னவாக இருக்கிறீர்கள், உங்கள் காலேஜில்" என்று கேட்டாள்.

"வாத்தியாராக!"

"அதற்கு என்ன பெயர்?"

"ஆசிரியர்தான், லெக்சரர்!"

"நீங்கள் இப்பொழுது பேராசிரிய ராக, புரொபஸராக ஆகியிருப்பீர்கள்... என்ன மாமா?"

"அடி! எப்படியடி கண்டு பிடித் தாய் நீ!" என்று கேட்டுச் சிரித்தார் குப்புசாமி.

"புரொபஸர் எழுந்து கொள்ள வில்லையா, எழுந்து கொள்ளவில்லையா என்று தானே மாமா நீங்கள் அவர் காதில் சுப்ரபாதம் பாடினீர்கள்!"

"ரொம்ப சரி; ருக்கு, முந்தாநாளுக்கு முதல் நாள் நான் டில்லியில் இருந்தேன். உங்கள் காலேஜ் கமிட்டி உறுப்பினர் ஒருவரோடு செக்ரடேரியட்டில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். உன்னைப் பற்றிப் பேச்சு வந்தது. இந்தமாதிரி, லெக்சரர் ருக்மிணி எனக்குத் தெரிந்தவர் பெண் தான் என்று சொல்லேன். அவள் அடுத்த வாரத்தில் புரொபஸராகக்கூட ஆகலாம் என்று சொன்னார். இப் பொழுது இருக்கிறாரே, அவர் ஆ. நா. சபையில் பெரிய உத்தியோகம் கிடைத்தால் போகப் போகிறாராம்."

"அப்படியா?"

"எங்கள் வீட்டுக்கு 'வா வா' என்று இத்தனை வருஷங்களாகக் கதறினேன், கேட்டாயா? இங்கே அடியெடுத்து வைத்தாலே போதும். பதவி உயரும். அப்பொழுதே வந்திருந்தால்..."

"இந்த ரகசியத்தை நீங்கள் அப் பொழுதே எனக்குச் சொல்லவில்லையே?" என்றாள் ருக்கு.

"ஏன் அம்மா, அந்தப் பெரிய வேலை இங்கேயேதான் கிடைக்கும்படியாகப் பாரேன் அவனுக்கு. அவள் டில்லியிலே இருந்தது போதுமே!" என்றாள் நாகம்மாள்.

ருக்குவுக்குச் சுறுசுறு ஊக்கியாரிப் போட்டது. நாகம்மாள் எதற்காக இதைச் சொல்கிறாள்? அவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவும் முடியவில்லை. பார்க்க வேண் டும் என்று தோன்றிய எண்ணத்தைக் கூடத் தட்டிப் பேசாமலிருந்தாள்.

"ஆமாம்டி, அவளுக்குப் பெரிய வேலையாகப் போகிறது கையோடே. அதுக்கு சந்தோஷப்பட்டு ஒரு கரண்டி நெய்யைப் போட்டுத் தோசையை முறுக வைக்கத் துப்பில்லை உனக்கு. அவளுக்கு இந்த வரிலேயே பெரிய வேலை கிடைக்காதோங்கறது! மூஞ்சி யைப் பாரு!" என்று அருகு காட்டினார் குப்புசாமி. "ஏன் இங்கே வந்துவிட்டு தாக எண்ணம் இருக்கிறதோ?" என்று மறு கணமே ருக்குவிடம் கேட்டும் விட்டார் அவர்.

ருக்குவுக்குத் திக்குமுக்காக ஆகிவிட் டது. சமாளித்துக் கொண்டு, "இங்கே யார் இருக்கிறார்கள் எனக்கு?" என்று சட்டென்று சொல்லி விட்டாள்.

"ஏண்டி, நாங்களெல்லாம் மனுஷா ளாகப் படலியா உனக்கு?" என்றாள் நாகம்மாள். "இந்த ஊரிலே உனக்கு மனிதர்கள் இல்லையா? என்ன அப்படிச் சொல்லி விட்டாள்?"

"அது சரி..."

"ஏன் அப்படி இழுக்கிறாய்? அப்படி என்ன இருந்தால் சொல்லு. நாளைக்கே வேலையிலே சேர்ந்து விடலாம். என்ன சொல்கிறாய்?...ம்!" என்று அதட்டிக் கேட்டார் சுப்புசாமி.

"தோசையைத் தின்னட்டுமே. ரெண்டு பேருமாகச் சேர்ந்து இப்படிக் கிடுக்கிப் பிடியிலே மாட்டினால் அவர் என்ன சொல்வார்?" என்றாள் சந்திரா.

"இந்தமாதிரி காரியங்களை நினைத்த உடனே செய்துவிட வேண்டும். இப்படிக் கிடுக்கி போட்டால்தான் பட்டென்று முடிவுக்கு வரும்!" என்றார் சுப்புசாமி.

"அதுக்காக? வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்கிற செய்தியைக் கேட்டுக் கொஞ்சம் சந்தோஷம், ஆச்சரியம் இதெல்லாம் படுகிறதற்குக்கூட ஒருத்தரை விட வேண்டாமா?" என்று கூறி குக்குவைப் பார்த்தாள் சந்திரா.

உண்மைதான். குக்குவின் சந்தோஷ அதிர்ச்சியைக்கூடச் சட்டை செய்யாமல் அவர்கள் மேலே பேசிக்கொண்டுதான் போனார்கள். செய்தியை நம்புவதற்கே அவனுக்கு நேரம் கொடுக்க வில்லை. அந்தக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக ஆக முடியும் என்று அவன் கனவுகூடக் கண்ட தில்லை. அந்தப் பதவியை வகித்துக் கொண்டிருந்த ரிஷப் கங்குலி அவனை விட ஒரு வயது சின்னவர். வயதாகிப் பதவியிலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக் கொள் கிறார்களே, அதைக்கூட ரிஷப் அவனுக்கு ஒரு வருஷம் முன்னாலேயே செய்துவிட வேண்டும். ஆகவே, அந்தப் பதவியைப் பற்றி நினைக்கவோ, ஆசைப்படவோ இல்லை அவன். திடீரென்று இந்தச் செய்தி வந்தது அவனுக்கு அதிர்ச்சியா கத்தான் இருந்தது. அது சந்தோஷ அதிர்ச்சி என்றும் சொல்வதற்கில்லை. திடுதிப்பென்று எதிர்பாராததைக் கேட்ட வெறும் அதிர்ச்சி. அதில் சந் தோஷம் புக, புகுந்து நிரம்பவும் இரண்டு நிமிஷங்களாவது ஆகும். அதற்குக்கூட நேரம் கொடுக்காமல் அண்ணனும் தங்கையும் பேசிக் கொண்டிருந்தது, சற்று அர்த்தமில்லாத வேடிக்கையாகப்பட் டது குக்குவுக்கு. டில்லியை விட்டு வருவதாவது போவதாவது! என்ன பித்தம்....!

"சரி, பேஷாகச் சந்தோஷப்பட்டும், ஆச்சரியப்பட்டும். இப்ப என்ன மூழ்கிப் போயிற்று? நாளைக்குத்தான் சொல்லட்டுமே!" என்று கடைசி ஊத் தப்ப விள்ளலைத் தயிரோடு ஒட்டத் தேய்த்து வழித்து வாயில் போட்டுத் தன் பெரிய உடம்பைக் கையை ஊன்றிப் பெயர்த்து, "ராமையா!" என்று கத்தி எழுந்து கொல்லைப் பக்கம் கை கழுவப் போனார் சுப்புசாமி. திரும்பி வந்தவர் நின்றபடியே இரண்டு பேர் பிடிக்கிற அந்த நீள டபரா நிறைய இருந்த காப்பியை நாகத்தின் கையி லிருந்து வாங்கி மட மடவென்று குடித் தார். "அப்பாடா! காப்பி ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது" என்றார். வெள்ளை வெளேர் என அரைக்கைச் சட்டை ஒன்றைப் பீரோவிலிருந்து எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டார். "வரேன், வரேன்! வரேன்!" என்று கத்தினார். கொல்லைப் பக்கம் மறுபடியும் போனார். காம்பவுண்ட் சுவரை ஒட்டிய சாய்ப்பில் நின்று குரல் கொடுத்து பசுமாட்டைத் தடவினார், தழுவினார், தட்டிக் கொடுத் தார். மிரண்டு துள்ளிய கன்றையும் ஒரு முறை தடவினார். அப்படியே தோட்டத்தின் வழியாகவே வாசலுக்கு வந்தார். "சந்திரா! நான் வர ஒரு மணிக்கு மேலே ஆகும். நீங்களெல்லாம் சாப்பிட்டுவிடலாம். எனக்காகக் காத் திருக்க வேண்டாம்" என்று கத்திவிட்டுக் காரில் ஏறிக் கொண்டார். சந்திரா வாசல் பக்கம் இங்கேயிருந்து எழுந்த படியே ஓடினாள். கார் கிளம்பி வெளி வாசலைக் கடந்து வளைந்து மறைந்தது.

"மாமாவுக்குச் செப்பு மாதிரிக் கட் டின்டு அழுத்தான் போறது சரியா யிருக்கு' பாரேன். வந்ததும் வராதது மாக, ஒரு வார்த்தை சொல்லக் காணும். போய் விட்டார்" என்று உதட்டைப் பிதுக்கினாள் சந்திரா.

எதற்குமே அதையேதான் நினைத் துக் கொண்டிருந்தான் குக்கு. என்னத் தையோ மனத்தில் வைத்து கொண்டு 'ஜோ, ஜோ' என்று அலைகிற இந்த ஆத் மாவைக் கண்டு அவனுக்கும் ஒன்றும் பிடிபடவில்லை. செட்டியார் காரியம் என்று எதையோ சொல்லி, எதி லிருந்தோ தப்பித்துக் கொண்டு அவர் அகன்றது போல்தான் தோன்றியது அவனுக்கு. அவர் வராக என்று சொன் னால் போதாது. நாட்டின் இந்தக் கோடியிலிருந்து அந்தக் கோடிக்கும், அந்தக் கோடியிலிருந்து இந்தக்கோடிக்கு மாக நடை போடுகிறார் அவர்.

"நாமும் போவோமா?" என்றாள் சந்திரா. "மியூஸியத்துக்குப் போய்ப் பழைய நாணயங்கள் பகுதியைப் பார்க் கலாம் என்று சொன்னீர்களே!"

அழகுடன் திகழும் கேசம் வெற்றிக்கு அறிகுறி!

Vasmol

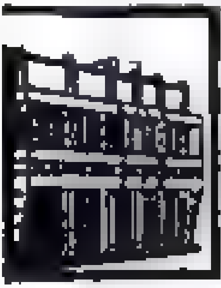

பாலுணேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு
பிரைவேட் லிமிடெட்

3, ... தெரு, திருவல்லிக்கேணி,
தபால் பெட்டி நெ. 414, மதராஸ்-5
தந்தி: 'EVERMANS' போன்: 88834

சேரக் கடைசி தேதி 25-6-1961 ... முதல் ஏலத் தேதி 27-6-1961

25 மாதங்கள் | மாதாந்திர சீட்டுகள் | 25 அங்கத்தினர்கள்

குரூப்	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	குரூப்	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

ஆதார கலாச்சார இலக்கியப் போட்டி!

27 பரிசுகள் | ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1,000

ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1000 மதிப்புள்ள 27 பரிசுகள் வழங்கப்படும் மூன்றாவது போட்டியில் கலந்து கொள்ளுமாறு இந்திய எழுத்தாளர்களும், பிரசுரகர்த்தர்களும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் கைஎழுத்துப் பிரதிகள் அல்லது புத்தகங்கள், புதிதாக எழுத்தறிவு பெற்ற முதியோரையும் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட ஊழியர்களையும் கவரும் விதத்தில் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி இருக்க வேண்டும். அவை 1959 ஜூலை 1-ம் தேதிக்குப் பின் பிரசுரமானவையாக இருக்க வேண்டும்.

விஷயங்கள்

இந்திய சமூகச் சீர்திருத்தங்கள் ○ இந்தியத் துறவிகள் (இந்து மத பாரம்பரியங்களில் ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் தனித்தனிப் பரிசு) ○ இந்திய மகான் நிலையங்கள் ○ இந்தியப் பண்டிகைகள் ○ இந்திய சரித்திர இயக்கத்தின் தலைவர்கள் ○ நமது அண்டை நாட்டினர் ○ இந்தியமுறைகள் ○ நடனத்திரங்களும் விழாக்களும் ○ இந்தியத் தேசிய இயக்கம் ○ இந்திய விஞ்ஞானப் பெரியார்கள் ○ இந்தியாவின் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் ○ குழந்தைகளின் விளையாட்டுக்கள் ○ இந்திய கலாச்சார மரபு ○ இந்திய சரித்திர வீரர்கள் ○ நமது இதிகாசங்கள் ○ இந்தியாவிலுள்ள யாத்திரை ஸ்தலங்கள் ○ நமது பறவைகள் ○ நமது தேசீய கீதம் ○ பாலைவனங்கள் விரிவடைவதைத் தடுப்பது ○ இந்திய நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் ○ இந்தியாவிலுள்ள மதங்கள் ○ நமது தேசத்தின் கதை ○ இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்கள் ○ இந்தியக் கிராமிய உடைகள் ○ தமிழ் நாட்டின் பழக்க வழக்கம் ○ கேரளாவின் சிறுவர்களின் பழக்க வழக்கம்.

மொழி: கையெழுத்துப் பிரதிகள் அல்லது புத்தகங்கள் எந்த இந்திய மொழியிலும் இருக்கலாம்.

அளவு: கையெழுத்துப் பிரதியாகும் வரை 60 பக்கங்கள். புத்தகங்களில் வேண்டிய அளவு சித்திரங்கள் இருக்க வேண்டும்.

பரிசுபெறும் புத்தகத்தின் 'காப்பிரைட்' உரிமை விற்கப்படும் எதுவின்றி இந்திய சர்க்காருக்கு மாற்றப்படும். பரிசுப்பணம் ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டபடி, காப்பிரைட்டுக்காகத் தகுதியான தொகை அளிக்கப்படும்.

பிரவேசக் கட்டணம்: எழுத்தாளர் அனுப்பிடும் பிரதி ஒன்றுக்கு ரூ. 8; பிரசுரகர்த்தர் அனுப்பிடும் பிரதியொன்றுக்கு ரூ. 5.

கடைசி தினம்: 15-9-1961க்குள், பிரதிகள் அனுப்பிவைக்கவேண்டும்.

கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கு விண்ணப்பித்து மேல் விபரங்களும் விண்ணப்பங்களும், தகவல்களும் பெறலாம்.

ஸ்பெஷல் ஆபிஸர் (லிட்டரேச்சர்)

SW. II செக்‌ஷன், கல்வி மந்திரி இலாகா, புது டில்லி

DA 60/299

"ஆரம்பித்தாகி விட்டதா? மாமா இளைப்பிவிட்டார். மருமான் முறை வந்து விட்டது. மாமா புதுக்காலக்கு ஆகிவரும். நீ பாசி பிடிச்ச காலக்கு ஆகிவிடுவாக்கும்... உங்களுக்குப் படிக்க மட்டும் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை காலேஜில். இந்தப் பட்டணத்து ஜெயில் வெல்லாம் தலையில் தாங்கிக் கொள்ள, உடம்புக்குள்ளேயும் வேக வேக பல் வடாம்புக் கம்பத்திலே ஒட்டிக் கொண்டு நிற்க, புத்தி நீயே சொல்லாமல் 'யாங்கு யாங்கு' என்று காரியமிக்காமல் அலேவ, மனசை ஓர் இடத்திலே ஒரு கூணம் நிற்கவொட்டாமல் எதையோ துரத்தித் துரத்திக் கொண்டு போக, இவ்வளவும் சேர்த்துச் சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பாரு சந்திரா. டில்லி ஜெயிலில் மூல இளைப் பல குண்டுமாதிரி பிதுங்கிறது என்று வந்திருக்கிறான் குக்கு. அவனே வேறு இழுத்துக் கொண்டு அக்கவ வேண்டாம். நேற்று ராத்திரியே உடம்பெல்லாம் வலிக்கிறது என்றான் அவன். இன்றைக்கு அனந்தசாமி வந்தால் மருந்து வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். நீபாட்டுக்கு அவனே இழுத்துக் கொண்டு போய்விடாதே" என்று நாகம்மாள் குக்குவைப் பார்த்து இலேசாக முகம் சுளித்தாள்.

குக்குவுக்கு ஒரு கண நேரம் என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. அனந்தசாமியைப் பார்க்கக் கூடுமா என்ற ஓர் அச்சத்திலேயே அவன் வெளியே போகத் துடித்தான். பார்க்கக் கூடும் என்ற ஓர் ஆவலே வெளியே போக வேண்டாம் என்று அவனை உள்ளூற நச்சரித்தது. என்ன பதில் சொல்வதாம்?

"அப்படியானால் நான் போகிறேன்" என்று சந்திராவே இக்கட்டைத் தீர்த்து வைத்தாள்.

பத்து நிமிடங்களுக்கெல்லாம் சைக்கிளில் ஏறி வெளியேயும் போய்விட்டாள் சந்திரா. குக்குவுக்குச் சற்றுக் கோபம்கூட வந்தது.

"உனக்கென்ன வைத்தியம் கித்தியம் பிடித்திருக்கிறதா, நாகம்?" என்று சைக்கிள் மறைந்ததும் மறையாததுமாகக் கேட்டான் குக்கு.

"நானு வைத்தியம்? என்னென்னு வைத்தியம். என் பேண் வைத்தியம். நீ ஒரு வைத்தியம்."

"என்னது?"

"ஆமாம்! சைத்தான் ஆவலை ஏவிப்பி விட்டுவிட்டான். அது எவ்வளவு தூரம் போகிறது என்று பார்க்காமல் பதுங்குகிறது வைத்தியம் இல்லாமல் என்ன?"

"நாகம்! நீ போகிற போக்கைப் பார்த்தால் ஏதாவது விபரீதமாக வந்து முடியும் போலிருக்கிறது"—குக்கு சற்று பயந்துவிட்டான்.

"விபரீதமா? யாருக்கு விபரீதம் வரும்? சாதாரண மனிதர்களுக்கு. சைத்தான் மனுஷர்களிடம் விளையும் பயிராகும். தெய்வத்திடம் வாலாட்டமுடியுமோ, அதுக்கு? அனந்தசாமியை அணுகக் கூட முடியாது. நீயே பாரேன்."

குக்குவுக்கு இலேசாக உள்ளுக்குள் நடுக்கிற்று. சமாளித்துக்கொண்டு நாலு விநாடிகளுக்குப் பிறகு "இன்றைக்கு வருவாரா என்ன? அவ்வளவு நிச்சயமாகப் பேசி வைக்கிறியே" என்று பயத்தையே கேலியாக மாற்றிக்கொண்டு கேட்டுவைத்தான்.

"அதை நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்! நிறுதவ்யு என்றும். இந்த வெயிலில் எங்கே அலைகிறாரோ பழுத்த செருப்பை மாட்டிக் கொண்டு!" என்று அலுத்தாள் நாகம்மாள்.

ஒன்பது மணிக்கே உடம்பைப் புடம் போடத் தொடங்கிவிட்ட அந்த வெயிலில் பழுத்த செருப்புடன் அலைந்து கொண்டுதானிருந்தார் அனந்தசாமி. திருவல்லிக்கேணி தாம்பரத்தில் இளக்கம் 'சப்பு சப்'பென்று ஒட்டிக்கொள்ளும் தார் மீது அந்தச் செருப்பு 'விடேன் தொடேன்' என்று பெயர்ந்து பெயர்ந்து நடந்தது. கையில் பிரித்துப் பிடித்த குடைகூட இலேசாக அலைந்து விழியது. பக்கத்தில் பார்த்தபோது சற்று வெட்கமாக இருந்தது அவருக்கு. முப்பது நாற்பது பேர் கலப்பிக் பெட்டிகளை அடுக்கி வைத்து கட்டிய தள்ளு வண்டி ஒன்றைத் தடங்கல் முட்டித் தள்ளிக் கொண்டு அங்குலம் அங்குலமாக இரண்டு ஆட்கள் நகர்த்து கொண்டிருந்தார்கள். முதுகு, தொடை, ஆடுசதையெல்லாம் எண்ணெய்ப் சதும்பத் தடவிக்கொண்டோல் வேர்வை ஓட்டம். காலில் செருப்புக்கு மாற்றாக டயர் போட்டுக் கட்டிய சாக்கு. மூன்றுல் இருப்பவனின் உடன் இடுப்புக்கு மேல் முன்னும் பின்னும் இயந்திரம் போல் அசைந்தது. தலை பலத்துக்கும் அசைப்புக்கும் வண்டி அசைந்தது ஓர் அங்குலம்தான். இடமென்று பின்னும் கொப்புப் பூதம் போன்ற பதின்மூன்றாம் நம்பர் பஸ் அவர்கள் காலடியில் வந்து 'பாம் பாம் பாம்' என்று காதைத் துளைத்தது. மலைப் பிசிவின் இரைச்சல் ஒரு புறம். அந்த அரைக்கும் கடையிலிருந்து மிளகாய் நெடி வீசி வெயிலோடு கைகோர்த்துக் கொண்டது. மந்தாரை

இலைக் கட்டைப் போத்தென்று தள்ளி ஒரு கடை முன் இறக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். கறுப்பாக நொந்த பழம் புளி. வெயிலில் வாடிக் கொண்டிருந்த மாம்பழ வண்டி. நடை பாதையில் வெயிலில் துவண்ட பூக்கடை. பூக்காரி பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்து மாம்பழத்தைச் சப்பிக் கொண்டிருந்த குழந்தை — எதைப் பார்த்தாலும் வாட்டம், சோர்வு. அந்தப் புளி, மந்தாரை நொதுங்கல் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது உலகமே நிழல் கட்டி உயிருக்கு மன்றாடுவதுபோல் இருந்தது.

ஒரு சந்தில் திரும்பினார் அவர். பத்து வீடுகள் தாண்டியதும், "சாமி வாங்க சாமி!" என்று குரல் கேட்டது.

"எங்க சாமி காணவே காணோம்!"

அனந்தசாமி திரும்பினார். ஒரு குறுகிய திண்ணையிலிருந்து குரல் வந்தது. திண்ணையிலிருந்தே ஓர் ஆள் குதித்தான்.

"நான்தாங்க!" என்றான்.

சிக்கிற இருக்கிறவன் பேர் தெரியாது. அந்தத் திண்ணைதான் ஞாபகம். அனந்தசாமி "சௌக்கியமா?" என்றார்.

"நான் சௌக்கியந்தான் சாமி. அவளுக்குத்தான் நேத்தே புடிச்ச காச்சலடிக்குது. உடம்பெல்லாம் நோவுதாம். வந்தேப் பாரு சாமி" என்று திண்ணையைக் காட்டினான்.

திண்ணையில் புடவையையே தலையில் வரைந்துப் போர்த்தி முடங்கிக் கிடந்தாள் அந்தப் பெண்.

"ஏ புள்ளே! சாமி வந்திருக்கு, ஏ புள்ளே, அலங்காரம்!" என்று தொட்டு எழுப்பினான் அவன். அலங்காரம் எழுந்து கண்ணைத் திறக்க முடியாமல் திறந்து விழித்தாள். முகத்தில் ஜுரப்பளபளப்பு.

கேள்விகள் வழக்கம்போல் எழுந்தன.

பையிலிருந்து மூட்டையை அவிழ்த்து இரண்டு பொட்டலத்தைக் கொடுத்தார் அனந்தசாமி.

"காலமே வரைக்கும் கடுதண்ணியே வைக்கக் கொடு. துளசியிக் கஞ்சி கொடுக்கலாம். நான்தா வாங்கிக் கொடுத்திராதே - பக்கோடா, கண்டல் ஒன்ணும் கொடுக்கப்படாது." என்று அவனுக்கு எச்சரித்தார் அனந்தசாமி.

"ஜூடோ சாமி - நான்தா வாங்கிக் கொடுப்பான் வைஞாயிக்? ஆளுகோட்டம் பறக்குது கிட்டப் போனு!"

"கஞ்சி வைக்கக் கொடுப்பியா?"

"கொண்டாரச் சொல்றேன்."

"யாரைக் கொண்டாரச் சொல்லப் போறே?" என்று கேட்டார்.

"சின்னது வெங்கடரங்கம் பிள்ளைத் தெரு சாவடிக்கரையண்டை இருக்கு துங்க - அத்தெக் கொண்டாரச் சொல் றேன். அதுக்கும் ஒரு சாக்கு வந்தது. மறுபடியும் செத்துக்க."

அனந்தசாமி ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தார்.

"அது சின்னச் சமாசாரமுங்க. ரெண்டு வாரமாச்சு, இவனொரு சண்டை போட் டுக்கிறு போச்சக்கிறு போச்சு கறுவது. நேத்து பெல்லு ரோட்டாண்ட போறேன். 'இந்தா பாரு, என்னை வந்து வாண்ணு சொல்ல வாயில்லே உனக்கு. நான் வந் திருவேன்னு நினைக்காதே. நான் இந்தத் தவணைத்தைக் காசாக்கி சோறு துன்னு வேன். சோறு இல்லே, நான்தா பல்லி லே காப்பாத்திக்குவேன். நானு வந் திருவேன்னு கனாக் காணாதே'ன்னு சத்தம் போட்டா. நல்லதுதாங்க. ஆறு ரோசம் மட்டும் பொத்துக்கிறு வரும். இப்ப இதுக்குக் காய்ச்சலு ஒடிசலும் பாரு...மய்ய். பொட்டணத்தைப் பிரிச்சுப் போட்டுக்கவேன் மருந்தை...சாமி, நான் காத்தாலே ஆஸ்பத்திரிக்கு இட்டுக்கிறு போயிருப்பேன். அந்தக் கூட்டத்திலே நிக்க முடியுமா இதுக்கு? சாமி வந்தா நல்லாருக்குமேன்னு நெனச்சுக்கிலே இருந்தேன். நீ வந்தே..."

அவன் பேசி முடிப்பதற்குள் அனந்த சாமி மூட்டையைக் கட்டிப் பையில் போட்டு, மூக்குக் கண்ணாடியையும் கூட்டில் வைத்து விட்டார்.

"சரி, சாயங்காலம் ஒரு பொட்டணம் கொடு. சரியாயிடும்."

"சரி சாமி. சீக்கிரமே ஏறு சாமி. எங்க வேணும்னாலும் உன்னே இட்டுக்கிறு போறேன்."

"வாண்டாம். நீ போய்க் கஞ்சி வைக் கிறதைப் பாரு."

"இதோ போறேன் சாமி. எப்ப கூப்டுவேன்னு காத்திட்டுக் கெடக்கு அது. அதுவும் நீ சொல்லேன்னு சொன்னு..."

அனந்தசாமி நகர்ந்தார். சாவகாசம் கட்டி, அருள் குடக்கலிக்கு விடு வைத் துக்கொண்டு அவசரிட்டு வருடக் கணக் கான வெளியேறாத தம் சன்யாசத்தை நினைத்துக்கொண்டார். ஒட்டுத் திண்ணை யில் ஒரு சப்புப் பாயுடன் இரண்டு பெண்களுடன் நடக்கிற அந்தச் சம்சா ரத்தை நினைத்துக் கொண்டார். யாரும் காலத்தின் லட்சணமா, சென்னை போன்ற பட்டணத்தின் பண்பாடா அது என்று புரியாமல் நடந்தார் இந்தச் சந்நியாசி. இன்னும் எங்கே வெகுதூரம் அவர் போக வேண்டுமோ! (தொடரும்)

உங்கள் கூந்தலுக்கு

பளபளப்பும் எழிலும்

அளிக்க

பெங்கால் கெமிகல்ஸின்

காந்தாரிடின்

கூந்தல் தைலம்

உபயோகியுங்கள்

மற்ற தைலங்கள் விலையில் மலி வாகக் கிடைக்கலாம்; நல்ல தாகவும் காணப்படலாம். ஆனால் B. C. P. W. தயாரிப் புக்கு அவைகள் இணையானதல்ல.

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா : பம்பாய் : கான்பூர்

●

சென்னை ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிபூட்டர்கள்

ஆர். எஸ். கௌடர் & கோ.

69, பந்தர் தெரு சென்னை

ஆந்திர ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிபூட்டர்கள்:

சத்ய நாராயண பார்மஸி

கிருஷ்ணன் & ரோல் தெரு, விஜயவாடா-2

நரிவேட்டை
கதை: ஜெயந்தி
சித்திரம்:
5

ஷியாமளாவா? யார் அது?
இதோ பார்! என்ன ஆபத்து இருந்தால் இந்தக் கடிதத்தை ஷியாமளாவுக்கு அனுப்பி விடு!
என்... என் தங்கை! சரி நீ போய் வா... தைரியமாயிரு!

பிரபல பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்

கால்கேட் குளோரோபில்

ஈறுகளை பலப் படுத்து கிறது

வேறு எந்த பற்பசையிலும்
இல்லாத அதிக வீரிய குளோரோபில்
இதில் —

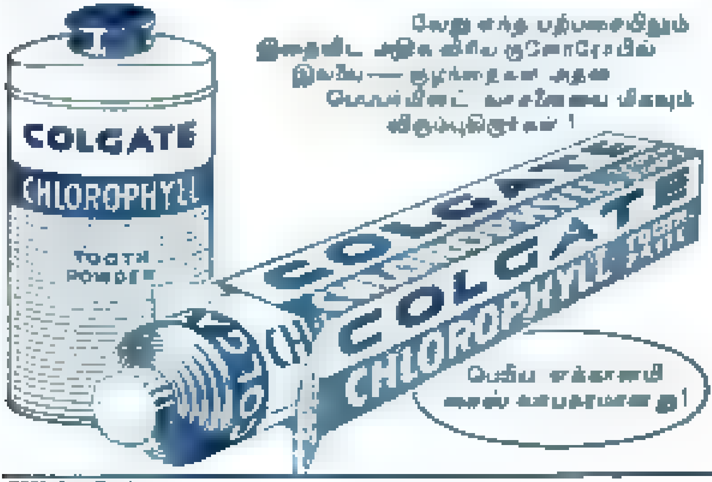

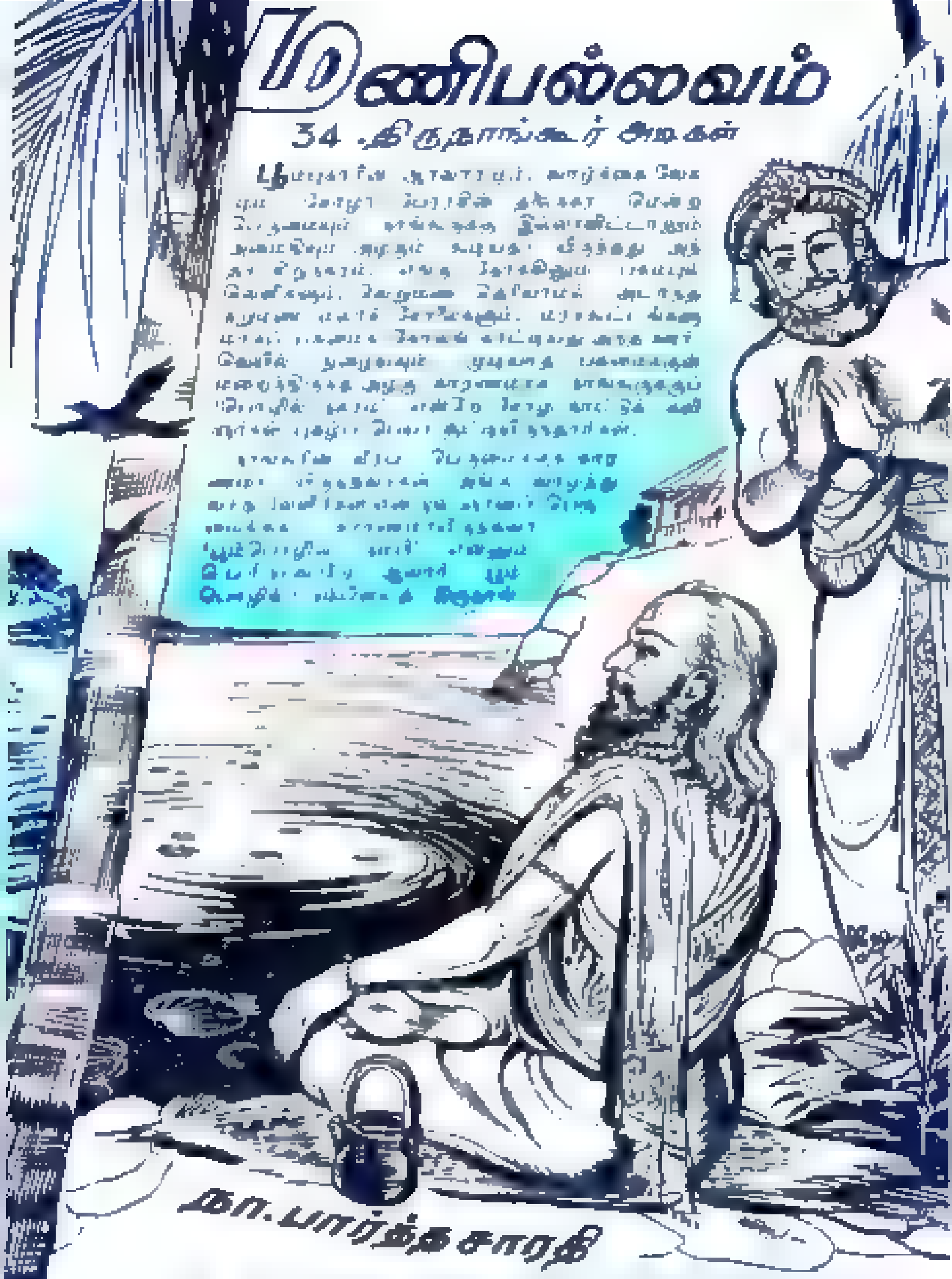

மணிபல்லவம்

34 திருநாங்கூர் அடிகள்

நா. பார்த்தசாரதி

அடிகள் வகித்து வந்தார். கவரும், உடலும், அறிவும் முதிர்ந்திருந்தாலும் வயது மில்லாத குழந்தைமனம் கொண்டவர் இருந்தார்கள் அடிகள். கோயம் பேட்டில் அந்த நாட்களில் சென்று இடமெல்லாம் வெற்றிக்கொடி நாட்டிக்கொண்டிருந்த சமயவாதிகளும், அறிஞர்களும், புலவர் பெருமக்களும், தம்முடைய மாணவர்கள் என்பதை உணர்ந்திருந்தும் அதனால் அடிகள் இறுமாப்பு அடைந்ததே யில்லை. தேடித் தம்மைப் புகழ்வோரிடம் எல்லாம், "இயற்கை தான் பெரிய முனிவன்! அதனிடமிருந்து நான் எவ்வளவோ கற்றுக் கொண்டேன். இன்னும் எவ்வளவோ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பூம்பொழிலில் எத்தனையோ நாட்களாகச் செடிகள் தழைத்திருக்கின்றன. அரும்புகின்றன, பூக்கின்றன. ஆனாலும் ஒவ்வொரு நாளும் இவை எனக்குப் புதுமையாகவே தோன்றுகின்றன. கண்களிலும், மனத்திலும், களிப்புத் தோன்றுமாறு பார்த்து நினைந்து உணர்ந்தால் இயற்கையே பெரிய ஞானிதான்" என்று குழந்தையைப் போல் சிரித்துக்கொண்டே கூறுவார். தமது பூம்பொழிலில் ஏதாவது ஒரு செடியில் புதிய தளிரையோ, புதிய அரும்பையோ பார்த்துவிட்டால் அவருக்கு ஏற்படுகிற ஆனந்தம் சொல்லி முடியாது. மிகுந்த அன்பினால் அந்தச் செடி முன்பு நாளும் அவருக்குத் [illegible] பட்டுத்தான். அப்படிப் புதுத் தளிரையும், புது அரும்பையும், புதுச் செடியையும் பார்த்துத் தாம் ஆனந்தம் அடைகிறபோது அருகில் இருப்பவர்கள் யாராவது இருந்தால் "உலகத்துக்கும் புதிய அழகு ஒன்று உண்டாயிருக்கிறது! அதைப் பார்த்து ஆனந்தப்படத் தெரியாமல் நிற்கிறீர்களே! உங்களுடைய வீடு! உங்களுடைய வீட்டில் அழகுகள் புதிது புதிதாகச் சேர்ந்தால் உமக்கு அவற்றை வரவேற்று மகிழத் தெரிய வேண்டாமா?" என்று உணர்ச்சி யோடு கூறுவார் அவர். இயற்கை! இயற்கை! என்று புகழ்ந்து போற்றுவது தான் அவருக்குப் பேரின்பம்.

எல்லையற்ற மலர்கள் மலரும் அவ்வளவு பெரிய பூம்பொழிலில் அடிகள் ஒரு பூவைக்கூடக் கொய்வதற்கு விட மாட்டார். யாரும், எதற்காகவும், அங்கேயுள்ள பூக்களைப் பறிக்கக்கூடாது. "பூக்கள் இயற்கையின் முகத்தில் மலரும் புன்னகைகள். அந்தப் புன்னகைகளை அழிக்காதீர்கள். அவை சிரிக்கட்டும், சிரித்துக் கொண்டே மணக்கட்டும்" என்று அழகாக உருவகப்படுத்திக் கூறுவார். எந்தச் செடி அரும்பு கட்டினாலும், எதற்காகப் பூப்பூத்தாலும், எத்தனை முறை மலர்ந்தாலும், அதே அளவில் அரும்பு [illegible] உருவில் மலர்ந்து, புதிய [illegible] பரப்பும் [illegible] போதும் பேசிக்கொள்ளும். [illegible] சொற்கள் [illegible] மணக்கப் பேசும் வழக்க முடையவர் அடிகள். பட்டு நூலில் நூலிட்ட முத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் தனியே இணைந்து சேர்ந்து கோத்துக் கொண்டு ஆரமாக ஒன்று படுவது போல் அவருடைய வாயில் சொற்கள் பிறப்பதும், இணைவதும், பொருள் படுவதும், தனி அழகுடன் இருக்கும். மல்லிகைச் செடியில் பூக்கும் எல்லாப் பூக்களுக்கும் மல்லிகையின் உரிமையான மணம் இருப்பதைப் போல் நாங்கள் அடிகளின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அவருடைய நாவில் அது பிறந்ததென்ப தாலேயே ஓர் அழகு இருப்பதுண்டு.

சிறப்பு வாய்ந்த இத்தகைய ஆசிரியர் பெருமகனாரைச் சந்திக்கச் செல்வதில் எந்த மாணவருக்குத்தான் இன்பமிருக்காது? நீராட்டு விழாவுக்கு முதல் நாள் காலையிலேயே காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து நாங்களுக்குப் புறப்பட்டிருந்த நீலநாகமறவர் அந்தி மயங்கும் போதில் நாங்கள் அடிகளின் பூம்பொழிலை அடைந்துவிட்டார். [illegible] மாணவர்கள் [illegible] இசைந்து பாடி [illegible] பாடல் [illegible] அப்போது பூம்பொழிலில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

நீலநாக மறவர் பொழிலுக்கு வெளியிலேயே தம்முடைய தேரை நிறுத்தி விட்டுக் கீழே இறங்கி மேலாடையை இடையில் கட்டிக் கொண்டு பயபக்தி யோடு உள்ளே நடந்து சென்றார். [illegible] அணிந்து படைக் கலசாலையின் எல்லைக்குள் கம்பீரமாக [illegible] நீலநாகமறவர் இப் போது எளிய கோலத்தில் தம் ஆசிரியரைத் தேடி வந்திருந்தார். அவர் உள்ளே சென்றபோது ஆசிரியராகிய அடிகள் அந்தப் பூம்பொழிலிலே இருந்ததொரு பொய்கைக் கரைமேல் அமர்ந்து நீர்ப்பரப்பில் மலர்ந்து கொண்டிருந்த செங்கழுநீர் மலரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். [illegible] வதுபோல் [illegible] அழகாக மலரும் அந்தப் பூவின்மேல் அவருடைய கண்கள் நிலைத்திருந்தன.

தமக்குப் பின்னால் யாரோ மெல்ல நடந்து வரும் ஓசை கேட்டும் அவர் கண்ணைக் களைந்து திரும்பவில்லை. அவருக்கு ஒவ்வொரு அநுபவமும் ஒரு தவம்தான்.

எதில் ஈடுபட்டாலும் அதிலிருந்து மனம் கலையாமல் இணைந்துவிட அவருக்கு முடியும். பூவின் எல்லா இதழ்களும் நன்றாக விரிந்து மலர்ந்த பின்புதான் அவர் திரும்பிப் பார்த்தார். அதுவரையில் அவருக்குப் பின்புறம் அடக்க ஒடுக்கமாகக் காத்து நின்ற நீலநாகமறவர், "அடிகளே, நான் வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறிக்கொண்டே அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார்.

"வா அப்பா! வந்து வெகுநேரம் காத்துக் கொண்டிருந்தாயோ? நான் இந்தப் பூவில் தெய்வத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படியே நினைத்திருந்தால் ஆழ்ந்து விட்டேன். பூ, காய், பழம், வித்து, மரம், செடி, கொடி, மலை, கடல், எல்லாமே தெய்வந்தான்! அவைகளைத் தெய்வமாகப் பார்ப்பதற்குப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டால் நிற்குமிடமெல்லாம் கோவில்தான். நினைக்குமிடமெல்லாம் [illegible]. பார்க்குமிடமெல்லாம் பரம்பொருள்தான். இளைஞனே! உனக்கு வேடிக்கையாயிருக்கும் நீலநாகா! இந்த முதிர்ந்த வயதில் இப்படி நேரமில்லாத நேரத்தில் மரத்தடியிலும், குளக்கரையிலும், [illegible]றேனே என்று நீ எண்ணி மனம் வருத்தப்பட்டாலும் படுவாய்! ஆனால் எனக்கென்னவோ வயதாக ஆக இந்தப் பித்து அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும், எதைப் பார்த்தாலும் தெய்வமாகத் தெரிகிறது. எந்தச் சிறு பூவைப் பார்த்தாலும் தெய்வத்தின் அழகாகத் தெரிகிறது. துளிர்களில் தெய்வம் அசைகிறது. மலர்களில் தெய்வம் சிரிக்கிறது. மணங்களில் தெய்வம் மணக்கிறது."

இவ்வாறு வேகமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்த அடிகள் முதுமையின் ஏலாமையால் பேச்சைத் தடைப்பற்று இருமினார்.

"இந்தக் காற்றில் இப்படி உட்கார்ந்திருந்தது உங்கள் உடலுக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. சுவாமி! வாருங்கள் உள்ளே போகலாம்" என்று அவருடைய உடலைத் தாங்கினாற் போலத் தழுவி உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு சென்றார் நீலநாகமறவர்.

அடிகளின் தவக்கூடத்துக்குள் சென்று அமர்ந்த பின் அவர்கள் உரையாடல் மேலே தொடர்ந்தது. நீலநாகமறவர் அடிகளிடம் வேண்டிக் கொண்டார்:-

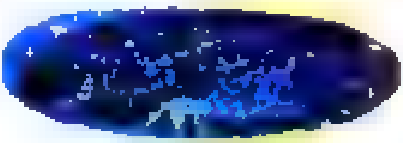

"சுவாமி! சென்ற ஆண்டு இந்திரவிழாவின்போது தங்களைச் சந்தித்தபின் மறுபடியும் எப்போது காண்போம் என்று ஏக்கத்திலேயே இத்தனை நாட்களைக் கடத்தினேன். பூக்களிலும், துளிர்களிலும், தெய்வத்தைக் கண்டு மகிழ்கிற உங்களிடமே தெய்வத்தைக் காண்கிறேன் நான். எனக்கு என்னென்ன கூற வேண்டுமோ அவ்வளவும் கூறியருளுங்கள். அடுத்த இந்திரவிழா வருகிறது! இப்போது தாங்கள் அருளுகிற உபதேசங்களிலேயே நான் ஆழ்ந்து மகிழ வேண்டும்."

இதைக் கேட்டு நாங்கூர் அடிகள் நகைத்தார். நகைத்தபடியே நீலநாக மறவரின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தார்.

"இத்தனை வயதுக்குப் பின்பு இவ்வளவு முதிர்ப்பு அடைந்தும் நீ என்னிடம் உபதேசம் கேட்க ஆசை இருக்கிறது. நீலநாகா? உனக்கு வேண்டியதை எல்லாம் முன்பே நீ என்னிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டு விட்டாய். உன்னிடம் சொல்லாமல் மறைவாக வைத்திருந்தது இப்போது தான் கூறுவேன். எல்லாம் நட்புமுறைதான். அறிவால் அல்ல. ஆனால் ஒரு பெரிய ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய மாணாக்கர்களில் எல்லாரை விடவும் சிறந்து விட்டுப் போக ஒரு புதிய திறம் வேண்டும். அந்தத் திறம் நுட்பமானதாக இருக்க வேண்டும். தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும், எளிமையாகவும் இருக்க வேண்டும்."

"எனக்குப் புரியவில்லை சுவாமி! இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவீரோ?"

"காவியத்துக்கு நாயகனாகும் ஞானம் நிறைந்த முழு மனிதனைக் கவிகள் ஒவ்வொரு கணமும் தேடிக் கொண்டிருப்பதுபோல் என் ஞானத்தை நிறைத்து வைக்க ஓர் இளம் மாணவனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன் நான்."

இதைச் சொல்லும்போது நாங்கூர் அடிகளின் சுருங்கிய கண்களில் ஆவல் ஒளியும் சாயல் தெரிந்தது. ஏக்கமும் தொனித்தது.

அடிகளிடம் வெகு நேரம் தத்துவங்களையும், ஞான நூல்களையும் பற்றிப் பேசிவிட்டு இறுதியாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து நிகழ்ச்சிகளையும் கூறினார் நீலநாகமறவர். அருட்செல்வ முனிவர் மறைவு, அவர் வளர்த்த பிள்ளையாகிய இளங்குமரன் இப்போது தன் ஆதரவில் இருப்பது, எல்லாவற்றையும் அடிகளுக்கு விளக்கிக் கூறியபோது அவர் அமைதி

மிக அழகிய . . .
அடர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள கூந்தல்!
கால்கேட்
பெர்ப்யூம்டு
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள
அனஸின்
வலியைப் போக்குகிறது
சோர்வை விரட்டுகிறது
அனஸின் மிகச் சிறந்தது
Registered User: GEOFFREY MANNERS & CO LIMITED
TAM.Z.41

இக்கால இல்லங்களிலே ஸர்ப்...
Surf
ஸர்ப் மூலம் உங்களுக்கு வெள்ளைவெளேரென்ற சலவை
இந்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு

னைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தார். நீலநாகமறவர் எல்லாவற்றையும் கூறி முடித்ததும், "நீ இப்போது கூறிய இளங்குமரன் என்னும் பிள்ளையை ஒரு நாள் இங்கு அழைத்துவர முடியுமா நீலநாகா?" என்று வேண்டிக் கேட்டார் நாங்கூர் அடிகள்.

அவர் என்ன நோக்கத்தோடு அப்படிக் கேட்கிறார் என்று விளங்கிக் கொள்ள இயலாவிட்டாலும் நீலநாகமறவர் இளங்குமரனை ஒரு நாள் அவரிடம் அழைத்து வர இணங்கினார்.

மறுநாள் இரவு நீலநாகமறவர் திருநாங்கூரிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினம் திரும்பும்போது அடிகள் மீண்டும் முதல் நாள் தாம் வேண்டிக் கொண்ட அதே வேண்டுகோளை வற்புறுத்திக் கூறினார்.

"என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, நீலநாகா! அந்தப் பிள்ளை இளங்குமரனை நான் பார்க்க வேண்டுமென்று ஒரு தாகம் நீ அவனைப் பற்றிச் சொன்னவுடன் என்னுள் விளைந்தது. மறந்து விடாமல் விரைவில் அவனை அழைத்து வா."

இளங்குமரனுடைய வீரப் பெருமைக்கு ஆசிரியரான நீலநாகமறவர் இப்போது அந்த இளைஞனின் வாழ்வில் இனியும் ஏதோ ஒரு பெரிய நல்வாய்ப்பு நெருங்கப் போகிறதென்ற உணர்வுடன் திருநாங்கூரிலிருந்து திரும்பினார்.

35. தெய்வமே துணை!

நீரில் சூழ்ந்துவிட்ட அந்தப் பெண் யாராயிருந்தாலும் அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும் உறுதியான எண்ணத்துடன் இரு கரையும் நிரம்பிப் பொங்கிப் பெருகியோடும் காவிரிப்புனலிலே இளங்குமரன் கன்னுடைய நீண்ட கைகளை வீசி நீந்தினான். கரையிலிருந்து பார்த்தபோது அவள் இன்ன இடத்தில் சூழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பாகத் தெரிந்த கவனும் இப்போது தெரியவில்லை. சூழ்ந்த பெண்ணைப் பற்றிய கவலையே இல்லாமல் வாயில் அடக்கிய அவலோடும் தங்கள் திறமையை நிரூபிக்கும் ஆசையோடும் மற்றப் பெண்கள் நீந்தி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மிக அருகில் நேர் எதிரே கடலோடு கலக்கப் போகும் ஆவலுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்த காவிரியில் நீரோட்டம் மிகவும் வேகமாகத்தான் இருந்தது. தேங்கி நிற்கும் நீர்ப்பரப்பாயிருந்தால் சூழ்ந்தவளின் உடல் மிதந்து மேலெழுவதை எதிர்பார்க்கலாம். அந்த நீரோட்டத்தின் போக்கில் சிறிது சிறிது தொலைவு அந்தப் பெண் இழுத்துக் கொண்டு போகப்பட்டிருப்பாளோ என்ற சந்தேகம் இளங்குமரனுக்கு ஏற்பட்டது. உடனே அவன் சூழ்ந்தவள் மறைந்த நேரே கிழக்குப் பக்கம் சிறிது தொலைவு வரை நீந்தினான். இளங்குமரன் நினைத்தது வீண் போகவில்லை. அவன் நீந்திக் கொண்டிருந்த இடத்திலிருந்து ஒரு பனைத் தூரத்தில் விரிந்த கருங்கூந்தலோடு எழுந்தும் சூழ்ந்தும் தடுமாறித் திணறும் பெண்ணின் தலை ஒன்று தெரிந்தது. கண்ணுக்குக் காணும் அந்தத் தலைக்கும் அவனுக்கும் இடையிலிருந்த நீர்ப்பரப்பின் தொலைவு அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது. அவன் தன் ஆற்றலையெல்லாம் பயன்படுத்தி எவ்வளவோ வேகமாக நீந்தியும் கூட விரைந்தோடும் நீரின் ஓட்டம் அவளை இன்னும் இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தது.

கடலும் காவிரியும் கலக்குமிடம் நெருங்க நெருங்க ஆழமும், அலைகளும் அதிகமாயிற்று என்று தயங்கியும் இளங்குமரன் தன் முயற்சியை நிறுத்தி விடவில்லை.

'பூம்புகாரின் பெரிய நகரத்து மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்ளுதற்கே வாய்ப்புக்கள் குறைவு. அப்படி இருந்தும் அரிதாக ஏற்பட்ட ஓர் உதவியைச் செய்யாமல் கைவிடலாகாது' என்பதுதான் அப்போது இளங்குமரனின் நினைவாக இருந்தது. முகம் தெரியாத அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்த்து அவளுடைய பெற்றோரிடம் ஒப்படைக்கும்போது அவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியைக் கற்பனை செய்துகொண்டே பாய்ந்து நீந்தினான் அவன். நகரத்து மக்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு நீராட்டு விழா முடிந்து திரும்பும்போது, பெண் காவிரியில் சூழ்ந்து மாண்டதற்காக அழுது புலம்பும் பெற்றோருடைய குரல் ஒன்றும் காவிரிக் கரையில் ஒலிக்கக் கூடாது என்பதுதான் அவன் ஆசை.

இதோ அந்த ஆசையும் நிறைவேறி விட்டது. அருகில் நெருங்கி அவளுடைய கூந்தலை எட்டிப் பிடித்து விட்டான் இளங்குமரன். அவளுடைய கூந்தல் மிகப் பெரிதாக இருந்ததனால் அவளை இழுத்துப் பற்றிக்கொள்ள இளங்குமரனுக்கு வசதியாயிருந்தது. தன் உட

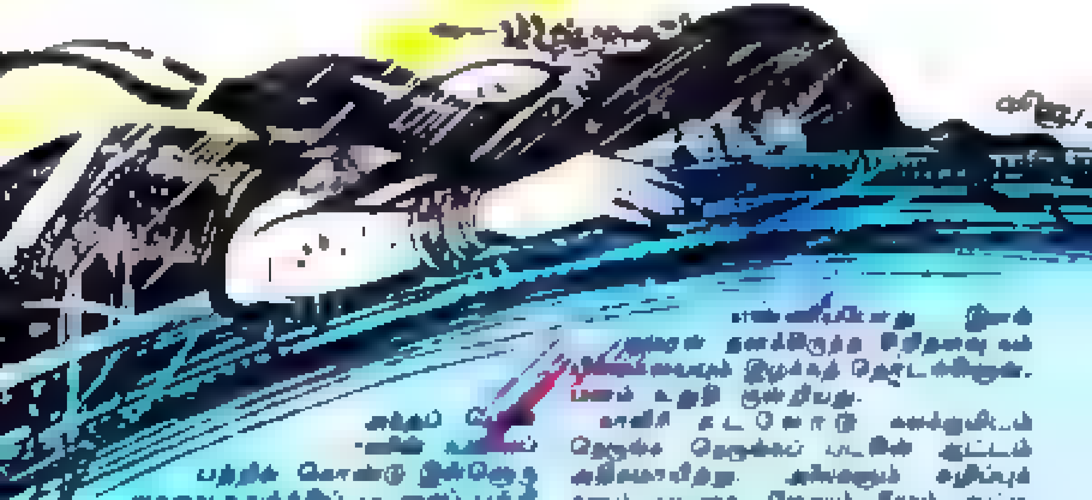

(தொடரும்)

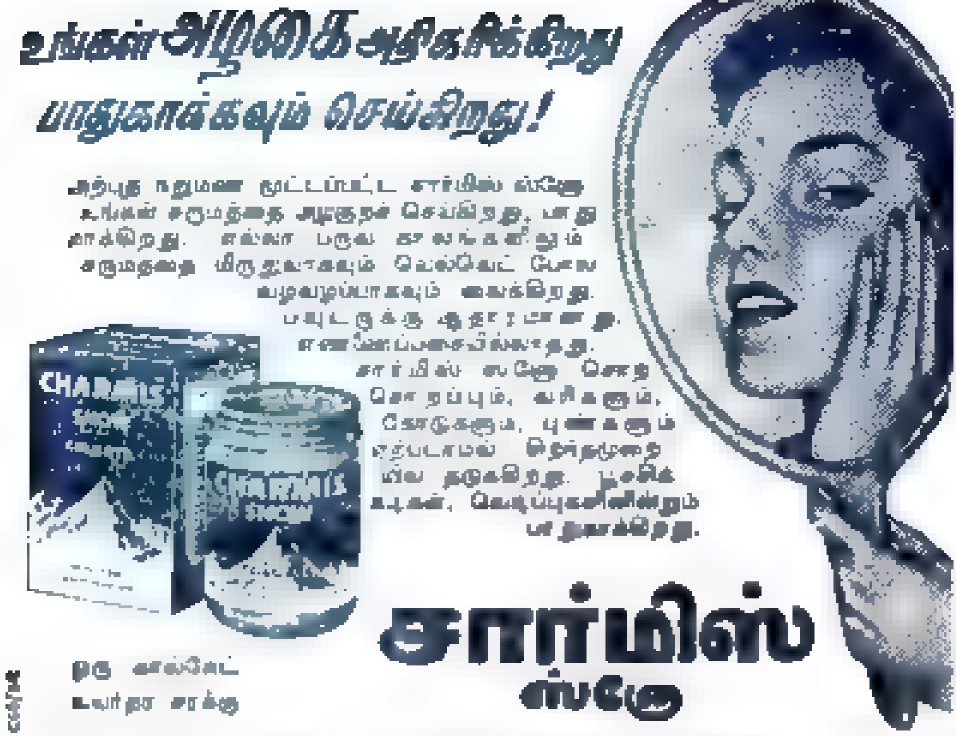

உங்கள் அழகை அதிகரிக்கிறது
பாதுகாக்கவும் செய்கிறது!
அற்புத நறுமணம் கூட்டப்பட்ட சார்மிஸ் ஸ்னோ உங்கள் சருமத்தை அழகுறச் செய்கிறது, பாதுகாக்கிறது. எல்லா பருவ காலங்களிலும் சருமத்தை மிருதுவாகவும் வெல்வெட் போல வழவழப்பாகவும் வைக்கிறது. பவுடருக்கு ஆதாரமானது. எண்ணெய்ப்பசையில்லாதது. சார்மிஸ் ஸ்னோ சொத சொதப்பும், வரிகளும், கோடுகளும், புண்களும் ஏற்படாமல் தடுக்கிறது. பூச்சிக் கடிகள், வெடிப்புகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கிறது.
CHARMIS SNOW
சார்மிஸ் ஸ்னோ

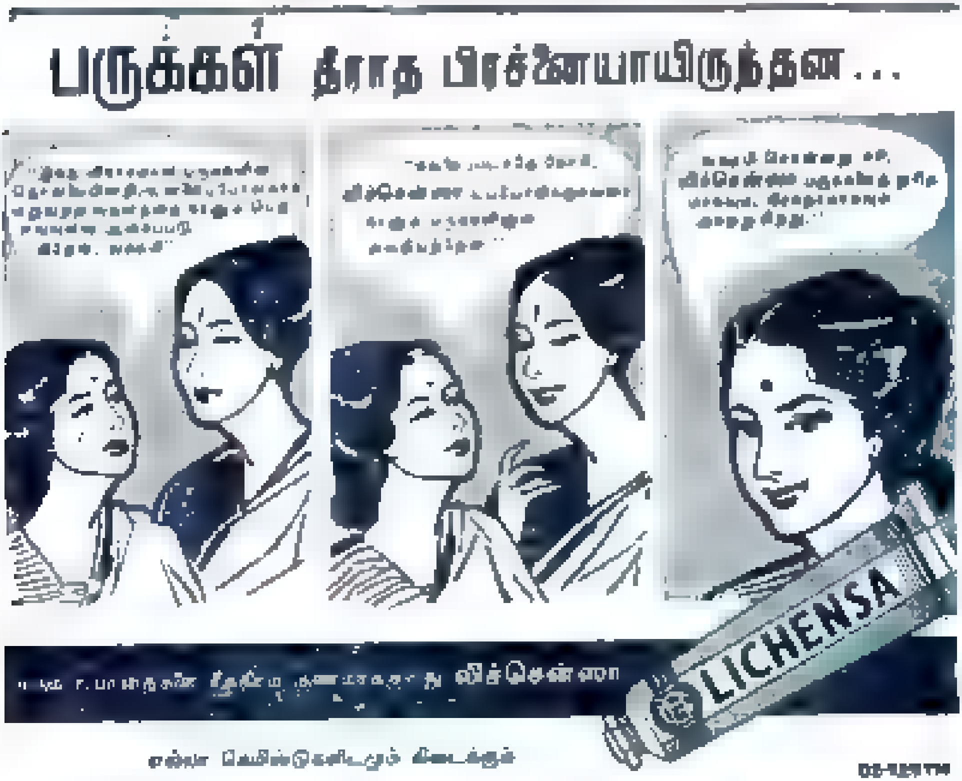

பருக்கள் தீராத பிரச்னையாயிருந்தன...
LICHENSA
எல்லா கெமிஸ்டுகளிடமும் கிடைக்கும்

உடல் நலத்திற்கும், உற்சாக உணர்ச்சிக்கும்
உகந்தது...
காவேரி
சூபர்
CAUVERY
SUPER
அழுக்கினால் ஏற்படும் கிருமிகளை
களைந்து உங்களுக்கு பூரண
தேக ஆரோக்கியத்தை
கொடுக்கவல்லது
காவேரி சூபர் சோப்!
தயாரிப்பு:
மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டூர் அணை R. S. சேலம் ஜில்லா.

தனிப்பட்ட சேவை

நீண்ட கால அனுபவத்தின் பயனும் ஏற்பட்ட தனித்தன்மை நிறைவினால் பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க் இன்று நம் நாட்டிலே ஒரு உன்னத ஸ்தானம் வகித்து வருகிறது. இக் காரணத்தினாலேயே தனிப்பட்ட சேவையை எல்லோருக்கும் அளித்து உதவத் தயாராக இருக்கிறது.

எல்லாவிதமான பாங்கிங் அலுவல்களும் நடத்தி வைக்கப்படும்.

இ பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க் லிட.,

ஸ்தாபிதம்: 1895

தலைமை ஆபீஸ்: புது டில்லி

"மூலம் தீராத வினையன்று"

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூறுகிறார்கள்-புதிய நிவாரணி அரிப்பு, எரிச்சல் மற்றும் வலியிலிருந்து குணமளிப்பதுடன் மூலத்தையும் சுருக்குகிறது.

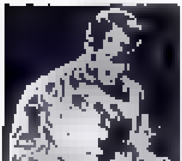

உலகப் பிரசித்தமான ஆராய்ச்சிக் கூடமொன்று மூலத்தைச் சுருக்குவதுடன், வலி மற்றும் அரிப்பு போக்கக்கூடிய புதிய பொருள் ஒன்றைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறது. அப்பொருள் சில நிமிடங்களிலேயே அரிப்பையும் வலியையும் போக்குவதுடன் பாதிக்கப்பட்ட தசைநார்களையும் குணப்படுத்துகிறது. உள் வீக்கத்தையும் சுருக்கமும் ஏற்படுத்துகிறது. டாக்டர்களின் மேற்பார்வையில் நடத்தப்பட்ட பரிசோதனைகளும் -10, 20 வருஷங்களாக வேதனைப்பட்ட- இதை நிரூபித்தன. மேலும் விளைவுகள் ... முன்னேற்றம் பல மாதங்களுக்கு நீடித்திருந்தது. உண்மையாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இதனால் அடைந்த பூரணக் குணத்தைக் கண்டு வியந்து "மூலம் தீராத வினையன்று" எனக் கூறினார்கள். இவ்வளவு பலன்களும், எந்த விதமான போதை தரும் மருந்துகளோ, அல்லது துவர்ப்பு பொருள்களையோ, மயக்க மருந்துகளையோ, உபயோகிக்காமல் அடையப் பெற்றவை. இரகசியம் என்னவென்றால், இந்த விசேஷமான புதிய நிவாரணி (பயோ-டைன்*) புண்பட்ட இடத்தைச் சீக்கிரத்திலேயே குணப்படுத்தி, மறுபடியும் ஆரோக்கியமான தசை வளர்வதற்கு உதவுகிறது. இப்போது களிம்பு வடிவத்தில் பிரிப்பரேஷன் H* என்ற பெயரில் கிடைக்கிறது. உண்மையாகவே மூலத்தைச் சுருக்குவதுடன்-பிரிப்பரேஷன் H*-வழுவழுப்பாக்குவதன் மூலம் மலமும் சுலபமாக வெளியேறும் போது வலியைக் குறைக்கிறது. அது மூலத்தின் முக்கிய காரணமான இரணம் பரவுவதையும் தடுக்கிறது.

இப்பொழுது இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்:

ஜெப்ரி மானேர்ஸ் & கம்பெனி லிட.,

ஒப்பந்த உரிமையாளர்கள்:

ஒயிட்ஹால் லேபரட்டரீஸ், U.S.A.

பிரிப்பரேஷன் H*

களிம்பு *டிரேட் மார்க்.

கோடையில்
உங்களுக்கு
சுகமான
குளிர்ந்த
காற்று
பெட்டர்ஸ்-லாய்ட்
ஏர் கண்டிஷனர்கள்

ரேடியோ நாடக விழா

எஸ். வி. எஸ்.

[illegible]

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

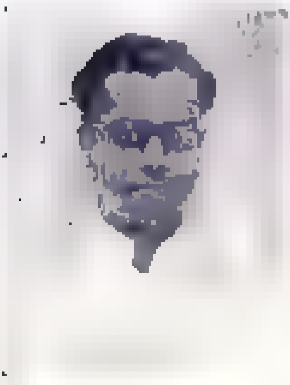

காலை மணி பத்து

பகல் மணி பதினொன்றரை

நடிகையை வென்ற நடிப்பு

திருச்சி வாசுதேவன்

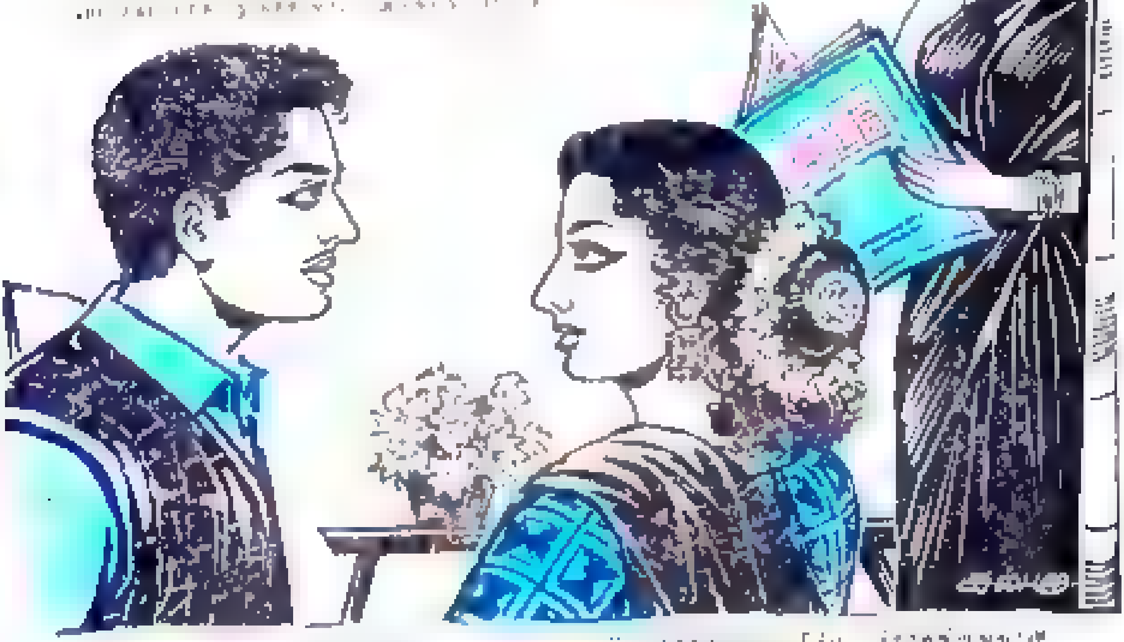

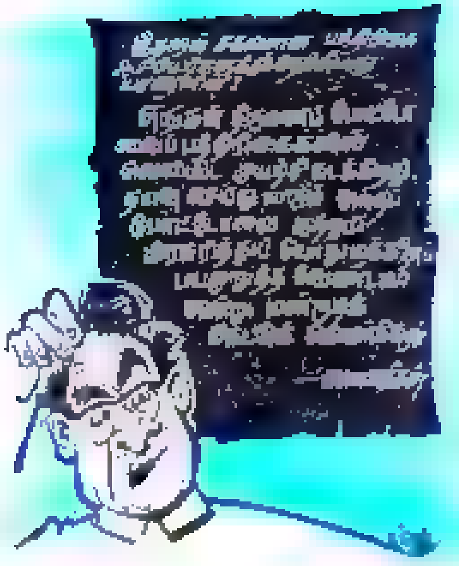

இரவு மணி பத்து

பண்டிட் டி. கோபாலாச்சார்லுவின்
ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் (பிரைவேட்) லிட்.
மதராஸ்-17

கால்கேட்
பேபி பவுடர்
குழந்தைகளின்
சருமத்திற்கு
அதிக
சுகமூட்டுகிறது!

பாம்பே பர்மா டிரேடிங் கார்பரேஷன் லிமிடெட்

அழகாயிருப்பது எப்படியென்று கூறியதற்கு சந்தோஷம்

நீங்கள் கூறுவதுபோல் சுலபமான வழி
பிரதிதினமும் கூந்தலில் ஸ்வஸ்திக்
பர்ப்யூம்டு காஸ்டர் ஆயில் தேய்த்து வாரிக்கொள்வதே

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்யூம்டு காஸ்டர் ஆயில்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., பம்பாய்.

படித்துப் பாருங்கள்

ஆசிய ஜோதி

[illegible]

-சாருதி

தமிழ் நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள்

[illegible]

கேலிக் கொத்து

[illegible]

-ஆர்ஜி

[illegible]

எஸ்.ரங்கநாயகி

அவசரச் சாப்பாடு அவர் வேலையைக் கெடுத்திருக்கும்...
ENO
FRUIT SALT
ஈனோ
'ப்ரூட் ஸால்ட்'

நீங்கள்
ஆஸ்துமா-விஜல்
அவஸ்தைப்பட்டால்

இதை அவசியம் படியுங்கள்

EPHAZONE

ஜே எல் மோரிஸன், சன் அன்ட் ஜோன்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்.

உஷா அவனை நமஸ்கரித்து எழுந்தாள். "அண்ணா! நீங்கள் இந்த திருமணத்தில் மனமொத்தது பற்றி மிக்க சந்தோஷம்."

வாசு அவளையே உற்று உற்று நோக்கினான். "உஷா! உங்கள் இல்வாழ்வு நலம் பெற்று நன்கு அமைய ஆண்டவன் அருள் புரியட்டும்."

ஒவ்வொரு அடியாக எடுத்து வைத்துக் காரில் ஏறிக் கொண்டான் வாசு.

ஜானகி தன் குடும்பத்தில் இவ்வளவு மாறுபாடுகள் ஏற்படும் என்று நினைத்திருக்கவே இல்லை. வாசு மாதம் பிறந்தும் தன் சம்பளத்தில் பாதிப் பணத்தை அனுப்பி அன்பு மயமான கடிதத்தை நிரப்பி அனுப்பிவிடுவது நின்றிருந்தான். என்றேனும் ஒரு நாள் அவர்களைப் பார்க்க வருவதாகத் தவறாமல் குறிப்பிட்டு எழுதி வந்தான்.

பெற்ற மகனிடம் செலுத்த இயலாத பாசத்தைத் திரட்டி இவ்வளவும் மீது காட்டத் எண்ணியவளுக்கு அன்புதான் மிகுந்த ஏமாற்றம் விளைவித்தது. மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாகி விட்ட கண்ணன் ஒவ்வொரு குழந்தை பிறக்கும்போதும் உஷாவிடமிருந்து தன் அன்பைக் குறைத்து வந்தான். உஷா தாய்மை பெற்று உடல் தளர்ந்த பருவத்தில் வீட்டில் தளர்ந்து வந்தபோது கண்ணன் போக்கே முற்றிலும் மாறிவிட்டது.

ஜானகி உள்ளம் உடைந்து விட்டாள். கண்ணனின் போக்கில் உஷா பொறுமை காட்டியது ஒன்றே அவள் அமைதிக்கு ஆறுதல்.

'என்றேனும் ஒரு நாள் வருகிறேன்' என்று எழுதி வந்த வாசு திடீரென்று ஒரு நாள் வந்து நின்றான். ஜானகி பாச நீர் பெருக அவனை அணைத்துக் கொண்டாள்.

"அம்மா! இப்படி உருத் தெரியாமல் இளைத்து விட்டாயே! என் காரணமாக எழுதின அதனால் உன்னை இப்படி உருக்குலையச் செய்துவிடும் என்று நான் அறிந்தேன். ஆனால்..."

"இல்லையடா வாசு! உன் காரணமாக என் உடல் வாட்டம் காணவில்லை. இந்த வீட்டு நிலைமை...அதெல்லாம் பற்றிப் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்... எப்படிடா வாசு, உன் இல்லறம் நன்றாக நடக்கிறதா? மனைவியுடன் சுகமாக இருக்கிறாயா? நீ ஆனந்தமாகக் காலங்கழிக்கிறாயா?" அன்புப் பார்வையுடன் உருக்கமாக வார்த்தைகளை அடுக்கினாள் ஜானகி.

"ஒரு குறையுமில்லை, சுகமாக இருக்கிறேன் அம்மா! மனத்தில் எழும் ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் அடக்கி ஆண்டு விட்டால் இல்லறம், துறவறம் எல்லாமே நல்லறமாகத் தான் இருக்கும்...எங்கே கண்ணன் எங்கே, உஷா எங்கே?"

ஜானகி பெருமூச்சு விட்டாள். "கண்ணன் வெளியில் சென்றுள்ளான். உஷா... உ...ஷா...." ஜானகியின் குரல் அடைத்தது. கைவிரலால் அவள் ஓர் அறையைச் சுட்டிக் காட்டினாள்.

"உஷா! நீ....நீ....நீயா இப்படி...?" வாசு வாயடைத்து நின்று விட்டான்.

"ஏ, நீங்களா, வாருங்கள்..." உஷா அவனை வரவேற்றாள். வாய் நிறைய புன்னகையை முழுதும் உதிர்த்து

"நான் கொடுக்கும் பசும் பால் சுத்தமாக இருக்குதுங்களா!"

"ஆ! என் குழந்தைக்குக் காய்ச்சல் பாலும் மூக்கால் பாலும் தண்ணீரும் டாக்டர் சொன்னபடி கொடுக்கிறேன், சுத்தமாக இருக்கு."

"டாக்டர் சொன்னதுபோலவே நான் கலந்திருக்கேன்!"

விடை காண வேதனை அவள் உதட்டோடு இதழ் மூடி மறைத்திருக்கது.

அன்று இரவுக்குள் வாசுவுக்கு வீட்டின் நிலை நன்றாகப் புரிந்துவிட்டது. இரவு சாப்பாடு முடிந்ததும் உஷா திடீரென்று தூக்கி மீண்டும் விழுந்து விட்டாள். ஒரு வார காலமாக அவள் அடிக்கடி மூர்ச்சையாகிக் கொண்டிருந்தாள்.

"கண்ணா! உஷா இங்கே விழுந்து கிடக்கிறாள். இதைக் கவனிக்காமல் நீ எங்கே சென்றாய் விட்டாய்?" வாசு கர்ஜித்தான்.

கண்ணன் ஓர் அடி உள்ளே வைத்து அண்ணனை நோக்கினான். "உஷாவுக்கு இதெல்லாம் வழக்கம் தான். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் எனக்குக் கட்டாது.."

"கண்ணா! நீயா, நீயாடா இப்படிக் கூறுகிறாய்! நீயும் உஷாவும் காதலித்து மணந்தவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இப்படிக் கல் நெஞ்சுடன் எப்படியடா மாறினாய்?"

கோபத்துடன் அண்ணனை வெறித்து நோக்கினான் கண்ணன். "கல்யாணி, நீதான்! யாருடன் பேச வந்துவிட்டாய்? ஊர் பேர் தெரியாத ஒருத்தியைப் பெற்றோர் அனுமதி தெரியாமல் இரகசியமாக மணந்து உறவினருக்கும் உறவினருக்கும் காட்டத் தெரிந்த கன்னத்தில் கை வைத்துக் கல்லுடன் பேசவே எனக்கு மனம் ஒப்பவில்லை! பெரிதாக நீதி போதிக்க வந்துவிட்டான் இவன்!"

'பட்'டென்று கண்ணனின் கன்னத்தில் அறை விழுந்தது.

"அண்ணா!" ஆங்காரத்துடன் கத்தினான் கண்ணன். "உஷா என் மனைவி,

அவரோ நான் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்துவேன். நீ யார் கேட்பது...நீ போ, போ....போய்விடு....இங்கே நிற்காதே...''

வாசு நீர் நிறைந்த கண்களுடன் அண்ணாவை நோக்கினாள். பொங்கி வந்த கோபத்தைச் சிரமத்துடன் அடக்கினாள். ஒவ்வொரு அடியாக வாசலை நோக்கி வைத்தாள்.

''வாசு...!'' ஜானகி கதறலுடன் மகளைத் தடுக்க விரைந்தபோது, உஷாவிடமிருந்து ஒரு விக்கல் சத்தம் கேட்டது. அவள் மீளாத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்து விட்டாள்.

''உஷா'' ஜானகி அலறித் துடித்தாள். சதுபதியும் வாசுவும் கண்ணீர் விட்டனர். கண்ணன் தலைகவிழ்ந்து நின்றான்.

பதினைந்து நாட்கள் விறுவிறுவெனப் போகத் திருப்பு அமைதியும் கழிந்துவிட்ட வாசு அன்று மீண்டும் டில்லிக்குப் புறப்பட்டு விட்டாள்.

'அண்ணா! நான் இந்தச் சட்டையையும் நிக்காரையும் போட்டுக் கொள்கிறேன்!''

''அண்ணா! இதோ பார்த்தாயா, அம்மா தான் இந்தப் பாவாடையில் பூப்போட்டாள். இதைப் பெட்டியில் வைத்துக்கொள்...''

''நான் ரயிலில் உன் பக்கத்தில்தான் உட்காருவேன்!''

உஷாவின் மூன்று குழந்தைகளையும் தன்னுடன் அழைத்துப் போக நிச்சயித்துவிட்டாள் வாசு. கண்ணன் இதற்குத் தடைசொல்லவில்லை. ஜானகியும் சதுபதியும் முதலில் ஒப்புதல் கொடுக்க மறுத்தனர். குழந்தைகளுக்கு ஒரு மாறுதல் வேண்டும் என்று கூறினாள் வாசு. அந்தக் குழந்தைகளும் அவளிடம் ஒட்டிவிட்டனர்.

''வாசு நீ யாரை மணந்திருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுதெல்லாம் வருத்தப்படுவதில்லை. உன் இல்லறம் நன்கு செல்வது பற்றி நான் ஆறுதலே அடைகிறேன். ஆனால், நீ இக் குழந்தைகளை இப்பொழுது அழைத்துச் செல்வதால் உன் குடும்பத்திலும் புயல் வீசுமோ என்றுதான் பயப்படுகிறேன்!'' என்று ஜானகி கூறினாள்.

வாசு சற்று மௌனமாக இருந்தாள். பிறகு, ''அம்மா! என் இல்லறம் இவ்வளவு நாட்கள் அமைதியாகத்தான் சென்று கொண்டிருந்தது. ஆனால் அதில் சோகம் குடிபுகுந்து விடுமோ என்று அச்சம் வந்துவிட்டது. அதைத் தீர்க்க இந்தக் குழந்தைகள் உதவும் என்று நான் நினைக்கிறேன்...'' என்றாள்.

மூன்று குழந்தைகளுடன் புறப்பட்டுப் போய்விட்டாள் வாசு. குழந்தைகளின் குதூகலத்தை அளவிட முடியாது.

காலத்தின் வேகப்பிடியில் மேலும் ஒரு வருடம் சென்றது. 'வாசுவின் குடும்பம் எப்படி நடைபெறுகிறது' என்பதைக் கண்டறிய சதுபதியைத் டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்தாள் ஜானகி. அவர் அன்று திரும்பி வரும் நாள்.

சற்று முன்பு கண்ணன் கொண்ட செய்தி ஜானகியைத் திடுக்கிட வைத்திருந்தது.

அர்ச்சனாவுக்கு உடல் நிலை சரியாக இல்லையாம். அதனால் குடும்பத்தையும் அவளையும் கவனித்துக் கொள்ள வீணா என்ற பெண்ணைக் கண்ணன் மறுவிவாகம் செய்து கொள்ளப் போகிறானாம். பட்டத்தைக் காட்டினான்.

ஜானகி திகைத்து விட்டாள். ''இனி இருந்துக முடியாது. வாசுவின் மகளைக் கவனிப்பதற்கென இருப்பதிலும் அவளிடம் போய் விட வேண்டும்.''

சதுபதி திரும்பி விட்டார். அவர் சொல்லப் போவதை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கிய ஜானகி, தம்பதி காரணமாக ஜானகி கட்டிலேயே படுத்தாள்.

''குழந்தைகளோ அழைத்து வரவில்லையா!''

''வாசு அனுப்ப மறுத்து விட்டாள். குழந்தைகளும் வர மறுத்து விட்டன. குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சி அளவிட முடியாதது...''

''கண்ணையாவைப் பார்? வாசுவின் மகள் நன்றாக இருக்கட்டும்...இனி நானும் அவளிடம் போய் விடுகிறேன்...''

''அது முடியாது ஜானகி. அவள் அங்கு இல்லை. அவளை நாம் பார்க்கவும் முடியாது.''

''என்ன? என்ன சொல்கிறீர்கள்?''

''ஜானகி!...வாசு வேறொரு பெண்ணாகத் தான் இப்பொழுது அந்தப் பெண்ணைக் காதலித்திருக்கிறான். வேறொரு பெண்ணையும் அவன் மணந்தோடு சேர்த்து அவனுக்கு அன்பளிப்பாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறாள்.... ஆனால்...'' என்று நிறுத்தினார்.

''ஆனால்! என்ன....சொல்லுங்கள் கேட்போம்...''

''ஆனால் அவள் தன் காதலைப் பற்றி அந்தப் பெண்ணிடமோ வேறு யாரிடமோ எதுவும் கூறி இருக்கவில்லை. அவள் திரும்பவும் தன் காதலை வெளியிடும் முன்பே அப் பெண் வேறொருவனை நேசிப்பதை அவன் எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் மூலம் புரிந்து கொண்டு விட்டாள். அவள் காதலுக்கும் அவன் பங்கம் விளைவிக்கவில்லை...''

''இப்போ அவன் விவாகத்தை முடித்துக் கொண்டு விட்டதெல்லாம் பொய்யான சொன்னதும் ஏ?''

''ஜானகி! அவள் தன் முன்னதையே உயர்வாகப் பாவித்திருக்கிறாள். அதனை மனப்பீடத்தில் வைத்து அன்பைச் செலுத்து வதையே விவாகமாக மதித்திருக்கிறாள்...''

''அப்படியானாலும்....நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால்...வாசு...வா...சு...'' படபடப்பும் ஆவலும் உணர்ச்சியும் போட்டியிட ஜானகி கணவரை எதிர்நோக்கினாள்.

''ஆமாம் ஜானகி, நீ ஊகித்தது சரிதான். இன்றும் அவள் மன உலகில் இடம் பெற்று, அவள் கண்களில் ஒளியைத் தரும் அன்புத் தெய்வம் நிறைந்து அவனுடன் அழிந்து போகும் உரு, பிம்பம் கொடுத்தவள் உஷாவேதான்.''

சதுபதி கூறிக் கொண்டு தன் இருப் பிடத்தைவிட்டு எழுந்து விட்டார். கண்ணன் விவாகம் செய்து கொள்ளப் போவதாகக் கூறிய விஷயம் புகைப்படம் காற்றில் பறந்து அவர் காலடியில் விழுந்தது.

''வா...சு!''

ஜானகியின் தொண்டையிலிருந்து எழும்பிய பெரிய ஒலி அவ்வறையை நிறைத்தது.

Printed & Published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at the Kalki Press, Kilpauk, Madras-10. Managing Editor, T. Sadasivam.

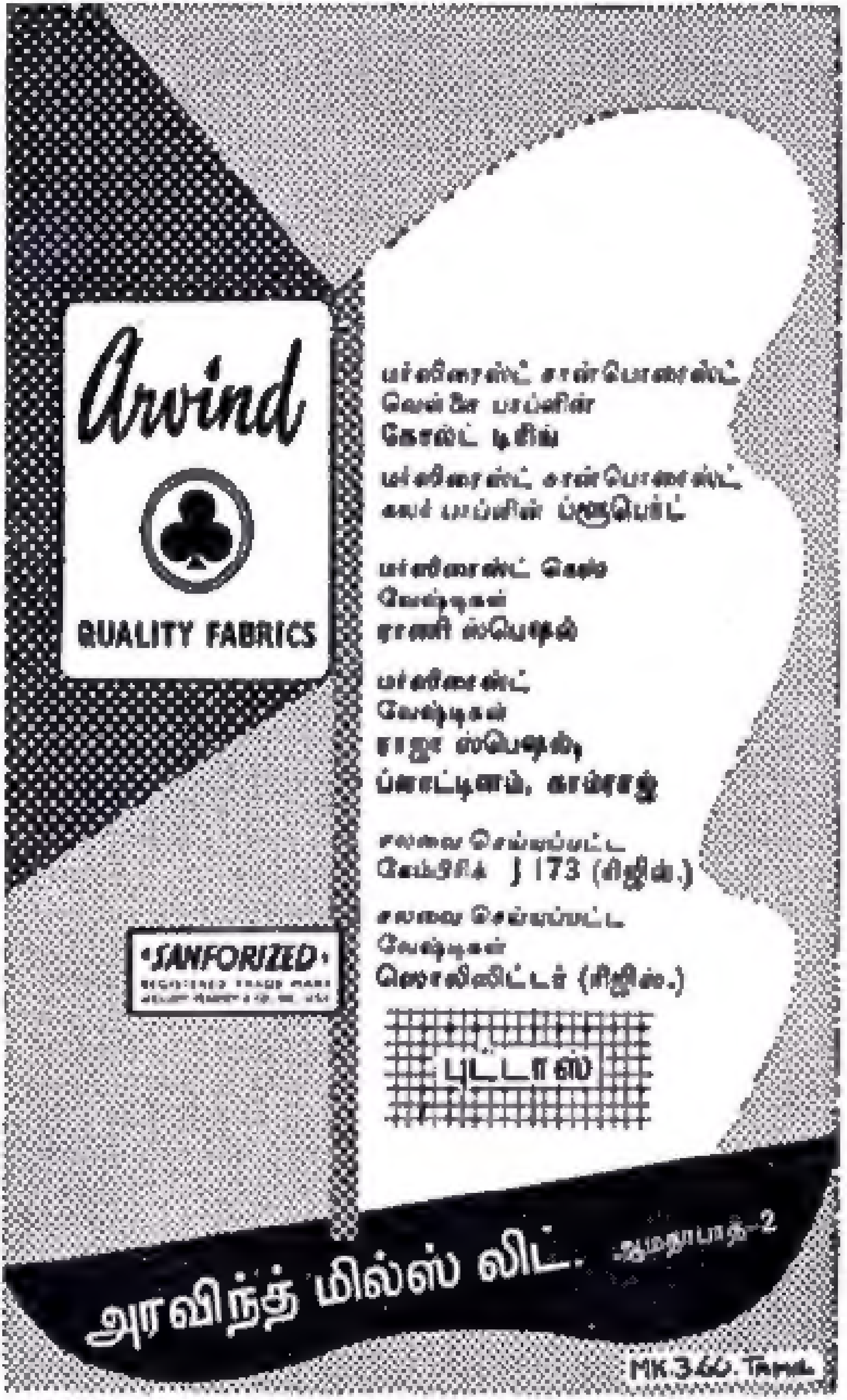

REGISTERED USER OF THE TRADE MARK 'SANFORIZED'

REGISTERED No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Ceylon

லைப்பாய் இருக்குமிடம்
அதுவே ஆரோக்கியம் இருக்குமிடம்

எல்லாம் இன்பமயம் — லைப்பாய் தேய்த்துக்
குளிக்கும் நேரம்! ஆனந்தமா . . . விறுவிறுக்கும்
ஆரோக்கிய சுகம்! அன்றாட அழுக்கிலிருந்து நாம்
தப்பமுடியாது; அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளைக்
கழுவிக் களைவது லைப்பாய் — குடும்ப
முழுமைக்கும் குன்றாத ஆரோக்கிய சுகம்!

L. 13-XII TM

இந்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு